

Digitized in 2006
by
Thrinaina Informatics Ltd, Secunderabad, A.P., India.
(<http://www.thrinaina.com>)

From the original owned by
Sundarayya Vignana Kendram
and its partner Institutions

as part of the
British Library Endangered Archives Programme
supported by the
Lisbet Rausing Charitable Fund

Except for individual research purpose
any reproduction should be made with
written permission from the

Sundarayya Vignana Kendram,
1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampally, Hyderabad - 500 044
Andhra Pradesh, India

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright laws of the United States (Title 17, United States Code) and of India (Copyright Act of 1957) govern the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material including foreign works under certain conditions. In addition, the United States extends protection to foreign works by means of various international conventions, bilateral agreements, and proclamations.

Under certain conditions specified in the laws, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that photocopy or reproduction is not to be used for any purpose other than private study, scholarship, or research. If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

These institutions reserve the right to refuse to accept a copy order if, in their judgment, fulfillment of the order would involve violation of the copyright laws of the United States or India.

అచ్చమాంబ, గుండు

శ్రీ విక్టోరియా మహారాజ్ఞీచరిత్రము

కాకినాడ, 1904

Record no. 785

Accamāmba, Guṇḍu

Śrī Vikṭōriyā mahārājñī caritramu

Kākināḍa, 1904

Record no. 785

SUNDARAYYA VIGNANA KENDRAM

1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampalli
Hyderabad – 500 044, Andhra Pradesh, India

అచ్చమాంబ, గుండు.

శ్రీ విక్టోరియా మహారాజ్ఞీచరిత్రము / గుండు అచ్చమాంబ. - కాకినాడ :
సుజనరంజనీ ముద్రాక్షరశాల, 1904.

2, 44, 3, 2 p. ;18 cm.

Record no. 785

Accamāmba, Guṇḍu.

Śrī Vikṭōriyā mahārājñī caritramu / Guṇḍu Accamāmba.-
Kākināḍa : Sujanarañjanī Mudrākṣarasāla, 1904.

2, 44, 3, 2 p. ;18 cm.

Record no. 785

---

35 mm microfilm

Image placement: IA IB IIB

Date filming began:

(8) వ్యవసాయ మహారాష్ట్ర పరిశోధన

Slno. 517

చెరువు

Acno. ~~12936~~

12950

785

BY

G. ATCHAMAMBA

WITH

a Translation in English

BY

G. VASUDEVA SASTRI,

District Registrar,

GODAVARI,

COCANADA.

PRINTED BY PROPRIETOR P. BRAHMANANDA BOY

SUJANARANJANI PRESS AND PUBLISHED

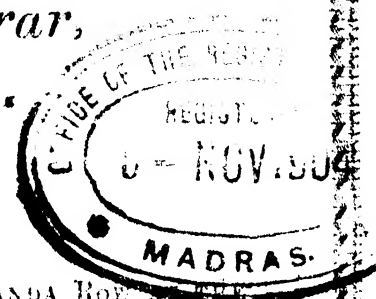
BY G. VASUDEVA SASTRI.

1904.

Copy Right.]

[PRICE, AS. 4.

1274/1904

ప్రకారం

శ్రీ గుండు లక్ష్మణం

వతద్రావిడ కర్మి

మేనమామయ్య గోదావరి డి. రిజిస్ట్రారునకు

గుండు వాసు దేవ శాస్త్రి చే

నూతనభాషాంతరీకరణముతో

Slno. 517 బ్రచురితము.
PONO 12936

కాకినాడ:

సుజనరంజనీ ముద్రాక్షుద్రశాల.

1904:

కాపీరైటు.

[వెల, రు 0-4-0.]

122/4/1904

P R E F A C E .

THIS book of my niece, G. Atchamamba, is the fourth of her works. The subject has been well chosen, the heroine being our late Queen-Empress of India, who well deserved the Sanskrit Motto, “*Na Vishnuh prudhivi patihi,*” *i. e.*, no one becomes the sovereign of a country who has not been born with the power of Vishnu, the Protector. This work is an humble tribute paid to Her Majesty, out of pure devotion to Her Majesty’s virtues, by one of Her Majesty’s loyal subjects.

This was finished just before the 1st January, 1903 and was read, at Vizagapatam, with the Coronation Group Photo in the chair, in the presence of the Pundits assembled in my house, to celebrate the Coronation Festival of Their Majesties, the King-Emperor, Edward VII and Queen-Empress, Alexandrina.

 An English Translation has been added at the end, for the sake of the English-reading public so that they might understand the original, in its real spirit, as near as possible.

COCANADA,
5th October 1904. }

G. VASUDEVASASTRI.

వీ రి క .

‘నావిష్ణుఃపృథివీపతిః’ అనువాక్యము ననుసరించి శ్రీవిష్ణోరియాను హా రాజ్ఞి గారు విష్ణ్వంశసంభూతురాలనియు, నింతకాల మవిచ్ఛన్నముగ రాజ్య పరిపాలనమొనర్చి దేశము సుస్థితికిఁదెచ్చి ప్రజాసంరక్షణమొ ముఖ్యముగ నెంచి “సదయప్రభ్యై” యను బిరుదొందిన శ్రీరాజ్ఞి గారిచరిత్ర మత్యంతము నీతి దాయకమనియును, భ్రీభువులయెడఁగలకృతజ్ఞత సూచించుట ప్రజలకు సా మాన్యధర్మమనియు, నెంచి యీ గ్రంథమును జిరంజీవినియు నామేనగోఁడలు నగుగుండు, అచ్చమాంబిక రచియించెను. జాల్యదశమండియు ధర్మదయాస్వ భావము గలిగి, రాజ్యపదస్థురాలయ్యు వినయాదిసద్గుణముల నొప్పి, సర్వాధి కారిణి యయ్యు మతాచారపరతంత్రీతమ భాసిల్లి, సర్వైశ్వర్యసంపన్ను రా లయ్యు శిశుపరిపాలనాదక్షత వహించి, హిందూమహారాజ్య మాక్రమించి యుఁ బరమతద్వేషిణి గాక యెల్ల జనులకుఁ దల్లియై చల్లనిమాడ్కితో న్యాయపరిపాలన మొనర్చుచు దేశమును సర్వవిధముల నభివృద్ధికిఁదెచ్చిన శ్రీ మహారాజ్ఞి గారి చరిత్ర మెవ్వరికి జ్ఞాఘనీయము గాకయుండును ?

ఈపుస్తకమున నిఱచుమించుగా నూటయేఁబదిపద్యములు కలవు. దీనిని వ్రాయుటలో, మ. రా. రా. శ్రీ, కం॥ వీరేశలింగముపంతులుగారు వచనమున వ్రాసిన శ్రీ రాజ్ఞీచరిత్ర మిక్కిలి సహాయమొనర్చెను.

నేను విశాఖపట్టణము రిజిస్ట్రారు గానుండఁగా మనచక్కవర్తు లగు సప్తమైడ్వర్తు గారి పట్టాభిషేక మహోత్సవమునకు సరిగా ముగింపఁబడుటచే నీపాఠము నొక డస్కర్టుహంబున జరిగిన పండితసభయందు, మ. రా. రా.

శ్రీ, గొడే, నారాయణగజపతిరాయనింగారి యాస్థానపండితులలో నొక రగు బ్రహ్మశ్రీ, అయలసోమయాజుల, వేంకటరమణయ్యగారిచే జదివింపఁ బడియె. ఇంగ్లీషువదువరులకు నుపయోగమగునటు లీగ్రంథమునకు నాంగ్లేయ భాషాంతరీకరణమునుగూడ ననుబంధముగ వ్రాసి యిందుఁజేర్చితి.

పండితాశ్రీసరు లగుమహానీయుల కేతద్గ్రంథకర్త్రీ యొనరించు నేత త్పద్యరూపక మగువిజ్ఞాపన:—

చ॥ ఇలఁ గలసత్కవిప్రకర ♦ మెంతయు లక్షణవేత్తలై సభా
స్థులఁ జెలంగుపండితవి ♦ తానములుం దమహర్మిపుత్రియున్
జెలియలుగాఁదలంచి నను ♦ జిత్రముల న్నగుణించి తప్పలం
గలిగినఁ జూచి దిద్దుదురు ♦ గాత్రక్షమింతురు గాతనిచ్చున్ !!

ఇట్లు,

కాకినాడ.
అక్షోభి స॥ భాద్రపద }
బ ౧౧ బుధవారము.

గుండు, వాసుదేవశాస్త్రి.

ప్రథమభాగము-

పేజీ.

ప్రార్థనలు	}	...	...	...	1
కథాప్రారంభము		...	...	...	
తల్లిదండ్రులు	}	...	...	...	2
జననము		...	...	...	
నామకరణము	}	...	...	...	3
పాల్యదశ		...	...	...	

ద్వితీయభాగము.

సింహాసనాధిరోహణము	}	...	...	...	9
వాగ్దానములు		...	...	...	
పట్టాభిషేకోత్సవము		...	...	...	12
వివాహము		...	...	...	16
సంతానము		...	...	...	19
శిశుపోషణ		...	...	...	22

తృతీయభాగము.

హిందూదేశమువశపలుచుకొనుట	...	...	...	...	33
చక్రవర్తినీబిరుదము	}	..	...	...	34
జూన్తి		...	...	...	
శైవమండుజూన్తి	}	...	...	...	35
దేశాభివృద్ధి		...	...	...	
అప్పిటున్ యెడ్లగ్గుగారి	}	...	...	...	37
పట్టాభిషేకోత్సవము		...	...	...	

CONTENTS.

	PART I.		PAGE.
Prayers ...	...	...	1
Introduction } Parentage }	...	...	2
Birth ...	...	...	3
Name-giving } Early Life }	...	...	4
PART II.			
Declaration ...	...	...	13
Coronation ...	...	...	17
Wedding ...	...	...	20
Children ...	...	...	24
PART III.			
The Title of the 'Empress of India.' } Jubilee } Diamond Jubilee }	...	...	40
Progress of the country ...	...	...	41
The Coronation of Edward VII, } King-Emperor of India }	...	...	43

శ్రీ విక్టోరియా మహారాజ్యోచరిత్రము.

ప్రథమ భాగము.

ప్రార్థనలు.

ఉ. శ్రీమణిః దాల్చి వెల్లు సర ♦ సీరుహనాభుఁ డటంచుఁ గొల్చి, వా
ణీమహిళాకళత్రుఁడె ము ♦ నివ్రవరస్తుతుఁ డంచు మ్రొక్కి, శా
రీమహానీయగాతుఁడె వ ♦ రిఘుఁడటంచును బూజచేసి, త
త్సామియనంతత త్వము ప్ర ♦ శాంతికినై భజియింతు నాత్మలోకే. 1

గీ. విఘ్నపతిఁ గొల్చి, వాణి సే ♦ వించి, భక్తి
నిష్టదేవతాస్తుతి సస్పి, ♦ తుష్టిమీఱు
రాణిగారిచరిత్రంబు ♦ వ్రాయుచుంటి
నవధరింపుము దేవ ము ♦ హనుభావ. 2

ప్రారంభము.

క. కల దొకలండకొపట్టణ
మలఘువిభవహర్ష్యరథ గ ♦ జాశ్వసుభటు పం
క్తుల హానోవకు వంశ
స్థు లేలుచుండురుముదంబు ♦ తో జను లెన్నకొ. 3

—||: తల్లిదండ్రులు :||—

- నీ. శ్రీమహారాజ్ఞి పి ♦ తామహుఁ డైనట్టి
 మూఁడవజార్జి పెం ♦ పును గడించె
 వయ నెనుబదిరెండు ♦ వత్సరంబులు పీఠి
 నతఁ డేలెరాజ్యంబు ♦ నలువ డేఁడ్లు
 పదునేను సంఖ్యగాఁ ♦ బడనె సంతానంబుఁ
 బదియేండ్లు ధరఁ బోఁచెఁ ♦ బ్రీఠమనుతుఁడు
 దివి ద్వితీయుఁడు చేర ♦ భువి నేలె మూఁడవ
 సుతుఁ డేడువర్షము ♦ ల్పుఖముగాను
 రాణితండ్రి నాల్గవవాఁడు ♦ రహిఁ జెలంగెఁ
 గ్రీమత, జార్జి, యాగ్క, ప్రభు ♦ గ్రామణు లని
 విలియ, మెడ్వర్డు లనుపేర్ల ♦ వెలిసి రిలను
 శాక్సి-కోబర్గప్రభుపుత్రి ♦ సాధ్విమాత. 4
- ఉ. మూఁడవజార్జి, జార్జి సుత ♦ ముద్దులచార్లొటి, రాణిమాతులున్
 వేడుకఁ బెండ్లియాడి పృథి ♦ వీపరిపాలన కర్మమైదివిం
 ఖూడఁగ నేగె, యాగ్కనకు ♦ సూనులు గల్గమిఁ జూచి ఖిన్నుఁడై
 మూఁడవజార్జి పెండ్లిఁడవ ♦ పుత్రులకిర్వురకావరించినన్.
- క. విలియమునకుఁ బుత్రోదయ
 ము లేడు, కెంటుప్రభుండు ♦ మోదము నందన్
 విలసిల్లునతనిభార్యా
 తిలకముగర్భమున రాజ్జి ♦ దీపించె ధరన్ 6
- ||: జ న న ము :||—
- మ. శుభ మా లగ్నము, మేషమండుఁగుజుఁడున్ ♦ శుక్రుండు, లగ్నంబునం
 బ్రీఠతో సూర్యబుధుల్ ద్వితీయమున ని ♦ ల్వన్, గేతువృష్టంబునన్

- విభవై కాదశమండు సోమగురు లు ♦ ర్విన్ ద్వాదశస్థాన స
 ద్విభువై రాహుశనుల్ దగన్ శతభిమా ♦ భిఖ్యన్ జతుర్థంబునన్.
- క. విక్రమవై శాఖిబహుళ
 శుక్రీసువాసరచతుర్థి ♦ సుతయై భూమీ
 చక్రీంబుఁ బోవ రవిబిం
 బక్రీమమున మెదవె వేకు ♦ వన్ బుధు లెన్నన్. 8
- క. ధారుణి నేకాదశమున
 నేరికి గురుచంద్రయోగ ♦ మెనసెను మున్నా
 శ్రీరామభద్రునినకు నేఁ
 డి రాజ్జికి చక్రీవర్తు ♦ లెలమిం గొలువన్. 9

—||: నా మ క ర ణ ము :||—

- గి. అన్నదమ్ముల నధికగు ♦ శాధ్యుఁ డనఁగఁ
 బరఁగు నెడ్వర్డు సుతనామ ♦ కరణ మిచ్చె
 నల్లరషియావిభునిపేరు ♦ తల్లిపేరు
 నలగుజొండ్రినావిక్టోరి ♦ యా యటంచు. 10

—||: బౌ ల్య ద శ :||—

- శా. కెన్సింగ్టన్ ఘనమందిరస్థలిఁ జెలం ♦ గన్ రాణి లండన్ పురిన్
 ము న్నేమంబును గోరి నాల్గవనెలన్ ♦ భూమీశ్వరిన్ స్ఫీటకం
 బు న్సొకం జన దంచు గుర్తు లిడి సం ♦ పూర్ణప్రమోదంబుతో
 డ న్సిడ్మాత్పూరి కేగి రాత్నెలలు నిం ♦ డం దల్లిదండ్రు ల్వెసన్. 11
- చ. అచటిమసూహరస్థలము ♦ లల్లన రాణికిదాది చూపుచో
 గిచకిచలాడుపిట్టల నొ ♦ గిన్ బారిపుచ్చుఁ గిరాతుఁడేయ నె

క్రచెనఁటిసాయకం బవియఁ ♦ గా నొకగండము తప్పెఁ దప్పు గా
చి చను మనెం గిరాతుని వి ♦ శేషదయాశుఁడు కెంటు సన్మతికా. 12

గీ. ప్రేమ నెడ్వర్ణు తనసుతం ♦ బెనుచుకొనుచు
నెనిమిది నెలలు సుఖముండి ♦ యేగె దివికి
వెస లియోపాల్ట వీకెంచి ♦ ప్రేమ మీఱ
రాణి పుట్టినయింటఁ ది ♦ రముగఁ బెనిచె. 13

చ. కలిగినసోదరాత్మజనుఁ ♦ గన్నులఁ జూడఁగ యార్కు వచ్చినకా
గిలకల నవ్వి తండ్రి యని ♦ కేరుచుఁ జేతులు సాచె రాణి క
న్నులకఱవయ్యెఁ దండ్రి యని ♦ నొచ్చిన నెమ్మదితోడ నాతఁడుం
బలుగతులం బ్రీయం బొదవ ♦ బాలికఁ బెంచుచు నుండె నిచ్చలుకా. 14

ఉ. చల్లని గాడ్పు వీచు నని ♦ చక్కని గుట్టపుబండిమీఁదఁ దా
మెల్లనఁ ద్రిప్పుచుండఁ దఱి ♦ మెకా శునకం బది గాంచి భీతిచే
నెల్లర మట్టుకొంచు వడి ♦ నేగెఁ దురంగము బండిగాలులొక
దల్లడ మొంది రాణి వడె ♦ దగ్గఱిసైనికుఁ డెత్తె నత్తఱికా. 15

మ. తగురీతికా జననీనియోగమున వి ♦ ద్యాబుద్ధులం గాంచి వే
డ్కగ డేవి స్వనుసద్గురూత్తముని శి ♦ త్కా జ్ఞానముం జెంది చ
క్కగ సంరక్షణకర్త మైనలహిజకా ♦ గారాముతోఁ బెంప ను
ర్విగుణోద్భాసితయై పొగడ్తఁ గనియొకా ♦ విక్టోర్య బాల్యంబునకా. 16

సీ. ఆదాయమునకంటె ♦ నధికవ్యయము కూడ
దనుగురువులమాట ♦ ననుసరించి
నెల కొకసారి బా ♦ మ్మలు మొద ల్గానుటకై
తన కిచ్చునర్థంబుఁ ♦ దగినరీతి
నువయోగ మొనరించు ♦ చుండుబీదలయందు
దయఁజూపుచుండు స ♦ త్యమె వచించు

నంగడి నొకవృద్ధుఁ ♦ డాకటి కోర్వంగ
లే నని యెడ్వంగఁ ♦ దాను గొనిన
బామ్మ తాకట్టు వెట్టి యా ♦ సొమ్ము దెచ్చి
ధర్మ మొనరింప రాణివై ♦ తనరు మము
బ్రతికితి నటంచు వాఁ డేగె ♦ బాలికయను
దల్లిచెంతకు వచ్చె సం ♦ తస మెసంగ. 17

క. ముకుసలిదీవన తల్లికి
ముదంబుతోఁ దెల్పి యర్చ ♦ మును వినఁగోరకా
చుది మెచ్చి యంబ దెల్పక
నుదతికి నీతులను నేర్పఁ ♦ జొచ్చె సతతముకా. 18

సీ. ఎనిమిదిగంట లై ♦ నను భోజనపువేళ
పిదప వాహ్యశీకై ♦ వెడలువేళ
పదిమొదల్పదిరెండు ♦ పాఠంబులకు వేళ
యదిమొదలూటల ♦ కైవవేళ
రెండొకటికి భుజించి ♦ యుండఁదగినవేళ
తరువాతఁ బాఠచిం ♦ తనపువేళ
నాల్గైన స్వారికై ♦ నడువఁదగినవేళ

వెనుక పూవులతోటఁ ♦ గనెడువేళ
పుష్పలతలకు నీళ్ళను ♦ బోయువేళ
యశ్వ మెక్కి వీధులసారు ♦ నరయ్యవేళ
తల్లితోఁ గ్రమ్మఱ భుజింపఁ ♦ దగినవేళ
నిడ్డరకు వేళవిధియించె ♦ నెమ్మిఁ దల్లి. 19

క. కడు భయభక్తులతోఁ గ
ట్టడిగా విద్యలను గఱచె ♦ డాక్టరు డేవిన్

కడ నాబేర్నన్ లెహిజన్

కడన్ జనని చెంతక గడమ ♦ కాలముక గడపున్.

20

గీ. జర్మనీ, ఫ్రెంచి, లాటిను ♦ ధర్మశాస్త్ర
వృక్ష, గణితప్రకృతిశాస్త్ర ♦ నృత్తగీత
కళల, విలువిద్య, జిత్ర లేఖన, స్వదేశ
భాషలందుక బ్రవీణయై ♦ ప్రబలె రాణి.

21

క. ఆరోగ్యంబునుక జదువును

గోరి లియోపాల్డు మన ♦ గోడలిసేమం

పారయుచు నన్న గారి కు

మారుని విద్యాభివృద్ధి ♦ మన్నన చేయున్.

22

మ. ఆతఁడా బాలుని సర్దుణాళి, ఘన విద్యాకౌశలంబుం, బ్రస
న్నతయున్, రూపము, గాంచి నెమ్మనములోన న్నెచ్చి, విక్టోరియా
పతియైనం దగుఁగాక రిత్తవిడువన్ ధావ్యంబె ? యీయిద్దఱున్
జతగూర్పం దగు రత్నకాంచనల ♦ సత్సాంగత్యము ల్లాననన్.

23

క. ఇది తండ్రివై ప్రవారికి

మది నిష్ఠములేదు యార్కు ♦ మన్ననతో నె

న్మిదియేండ్ల దనుకక దాఁ బెం

చి దివంబునకేగె రాణి ♦ చింతిలు చుండన్.

24

ఉ. తాతయుక, దండ్రి, పోయిన విధంబు నెఱుంగదు పెద్దతండ్రివై
బ్రీతిని బుష్పగుచ్ఛ మమరించి దినంబు సెసంగు నల్లె తాఁ
జేతికి నిచ్చినన్గొని విశేష ముదంబును జూపె రాణి కా
ఝోతలనాధుకబాసిన విచారము దుస్పహమయ్యె నామెకున్.

25

గీ. ఎడిలెయిడ్జేవి పుత్రిక ♦ లిరువు రేగఁ

గన్నబిడ్డకైవడిచెంచె ♦ జిన్నరాణి

మఱుకొకూతురను నసూయ ♦ నెఱుక దామె

సాధ్యులనక నిట్లుండంగఁ ♦ జనదె భువిని.

26

చ. తెలివియు, విద్యయున్, ధనము ♦ ధీబలమున్, సదసద్వివేకమున్
బలము, యశస్సు, సంపద, సుభాషణము, స్విభవంబు, రూపముం
జెలిమియు, హర్షమున్, శుభ విశేషము లొడ్లను జెంద బుద్ధిహీ
నులు గని యొర్వనేరరు విశోదముగాంతురు సర్దుణాన్వితుల్.

27

చ. విలియము సోదరాత్మజకుక బృ ♦ ధ్వి నొసంగఁ దలంచి బాలికా
తిలకము పిన్నదొటను సుధీవరులౌనన రాజశాసనం
బలవడజేసె నావిషయ ♦ మామెకుకదెల్పఁదలంచి వెద్దవా
రలిడిన లేఖనాత్తమున ♦ రాణి గనుంగొనె నూత్నవైఖరిన్.

28

నీ. రాజ్యంబునకు నీవు ♦ రాఁగలవని కమ్మ
వ్రాచుంగఁబడె నేమి ♦ వార్త యొక్కొ

విశ్వర్యమునకంటె ♦ నధికమా నుత్తర

వాదిత్వభారంబు ♦ మోదమొక్కొ

పరమ ధర్మా ధర్మ ♦ పద్ధతులెఱిగి తీ

ర్పినరించునట్టి నేర్పొదవు సొక్కొ

సత్ప్రవర్తనచేఁ బ్రజారక్షణమొనర్చు

నను పేరు ననుబోఁటి ♦ కబ్బు సొక్కొ

యనుచు రాణి యాలొలిప ♦ నామెతల్లి

వేల్పు, నిండ్లాండు, దేశము ♦ లేవ్కొంజూపి

వైబుద్వీపంపుఁమారుపు ♦ నీటిమీఁద

నేగివచ్చుచో గాడుపు ♦ లెక్కొవయ్యె.

29

చ. అల లధికంబుగాఁ దొడఁగె ♦ నట్టిటు లూఁగఁదొడఁగె, నోడ జ
ల్లులు వడిగాఁదొడఁగె, బవ ♦ లున్ గని పెంచెను రేయియై, కడు

స్మృతమవ గర్భధారుడు స + మీరణుడో యన రాణి తోడుతం
దొలకగె ఘనుక్కునక విటిగి + తుండెములై పడెనోడకొయ్యయుక.30

గీ. కర్ణధారుడు సాండర్పు + పూర్ణకృపమ
ప్రాణములగాచెనంచుమ + రాణిదెలిసి
యాపురనియేడ్చి ప్రణమిల్లె + నమితభక్తి
నిల్లుచేరిరి పిమ్మట + నింపుమీఱ. 31

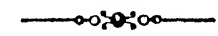
క. ముచ్చటం గోబర్గుప్రభు
మచ్చిక కొమరులిరుపురు స + మంచితలీలక
వచ్చిరి కెస్సింక్టైపురి
నచ్చటచటగలు వింత + లారయు కోర్కె. 32

క. రూప వయో వర గుణ వి
ద్యాపూర్ణం డాలుబర్డు + తద్దయుం బ్రీతిక
రూపవయోవరగుణవి
ద్యాపూర్ణమ మేనయత్త + తనయను గాంచెక. 33

ఉ. ఒండొరు లిట్లు ప్రీతి సుఖ + ముండుట నాలుగువారము ల్పనెక
మండలనాథపుత్రకులు + మన్నన లందిపురంబుంజేరి రి
ట్లుండంగ రాజ్ని జన్మదిన + మొప్పగ వచ్చుటం జేసి హెచ్చుగాం
బండువుండేసి రామె కగు + బాల్యదశం బరిపూర్తిం జేయుచుక. 34

మ. శరణు శరణు దేవా + శశ్వదానంద భావా
శురమునిసత ధీరా + శుద్ధవేదాంత సారా
నిరుపమ శుభనామా + నిత్య సత్యాభిరామా
నిరతిశయ మహాత్మా + నిశ్చలాత్మా చిదాత్మా. 35
ప్రథమభాగము సమాప్తము.

రెండవ భాగము.

క. శ్రీరుచిరగుణగణా యవ
ధారు మహీరాజ్యగరిమం + దాల్పడగిన వి
ద్యారాని యగుచు నిట్టో
ర్యారాజ్ని చెలంగు చుండె + నార్యవినుతయై. 36
సింహాసనాధిరోహణము.

సీ. విలియము దురవస్థ + దెలుప విండ్పరురాజ
భవనమునుండి రా + జ వరులైన
కాంటర్బెరీగారి + వెంట కానింఘము
గారును శ్రీరాణి + గారి కడకు
వచ్చి ప్రాద్దుటివేళ + వాత్రువ్వ నెడిలెయిడ్
ప్రభీకి నోదార్పు + వ్రాసి యంపె
గన్నీటితోడ దల్లి + కడనుండ మంత్రీ మెల్
బోరక ప్రభువు రాణి + గారి దర్శ
నమునకై వచ్చి విజ్ఞాప + నము సెనర్చె
బహుసెకండుగంటలకు స + భాస్థలమున
జరుగు నాంతర్య సభ మీ వి + జయముగోరి
ప్రశ్ని దయచేయవలె నభి + ప్రాయమనుచు. 37

ఉ. సన్నపు నల్ల వల్వలు విచారము దెల్ప ధరించి వచ్చి రా
కన్నియ పిన్నదండ్రి లతి + గౌరవమొప్ప సెదుర్కొనం గడు
నమననజేసి నవ్రతగంబండం బీతము స్వీకరించి వి
ద్యన్నత సుస్వరంబున ను + దాత్తవచోరచనా ప్రవీణయై. 38
వాగ్దానములు.

సీ. ప్రభువైన పెదతండ్రిక + బావిన కష్టమ
త్యున్నత భూభరం + బాప్సగించె
2

నీ పిన్న వయసులో ♦ నీమహాకార్య మి
 స్థూ కస్మికంబుగ ♦ నరయనయ్యెఁ
 బరమేశ్వరుఁడు దయా ♦ పరిపూర్ణుడై ప్రజా
 ష్టేమం బొసంగి రక్షించుఁగాత
 త్రికరణశుద్ధిగా ♦ దేశభిమానంబు
 కలదని ముమ్మాటుఁ ♦ బలుకుదాన
 ధర్మమార్గంబుఁ దప్పక ♦ తనరుదాన
 దేశమర్యాద లరసి వర్తించుదానఁ
 బ్రజల సౌఖ్యంబునకుఁ జాటు ♦ పడెడిదాన
 నని చదివి యామె కూర్చుండె ♦ వినయ మెసఁగ.

39

క. మును కంబల్లెండు ప్రభు
 పును స సైక్కు ప్రభువును ♦ భూమీశ్వరికిఁ
 వినయమున మ్రొక్కి గౌరవ
 మును గాంచిరి యన్న గారి ♦ పుత్రీకచేతఁ.

40

గీ. ఈ కరణి నామె రాజ్యభాగైకధీశు
 దాల్చి గర్వవిహీనయై ♦ తనకు చుండె
 రాజ్యమునకు వచ్చిన మాగ్నప్రజ లెఱుంగ
 వలయునని భేరి మొర యించి ♦ పలికి రిట్లు.

41

క. వెదతండ్రి విలియమునకుం
 పదంపడి సమస్త సుగుణ ♦ భాసితయగు నా
 పదునెనిమిదేండ్ల రాణికి
 ముదంబుతో రాజ్య భారము నిడిరి యనుచుఁ.

42

చ. ప్రకటన మెల్లరు న్విని సభాస్థలి కేగెడిరాణిగారివే
 దుకఁ గన సౌధరాజిని గడున్మద మొప్పఁగ నిండ్ల వీధి పీ

ధికి మోగమై భువిం బ్రబలి ♦ దిక్పముదాయము మాఱుమ్రోయ రా
 జ్ఞికి జయమంచుఁ బల్కధరఁణీతలనాయిక పచ్చెఁ జెచ్చెరఁ.

43

ఉ. అత్తటి గౌరవార్హ మగు ♦ నట్టిశతఘ్నులు వాద్యఘోషముల్
 చిత్తము లుల్లనిల్లఁగ వచ్చించుశుభోక్తులు నింగి ముట్ట న
 త్యుత్తమ మైనరాణికి మహామాతృవముఁ జరిపించి రామె మో
 మెత్తక భిన్నమై జనని ♦ కిట్లను నుత్సవ మైనపిమ్మటఁ.

44

మ. జననీ నిక్కము దెల్పునీతనను రాజ్యం బేలుసామర్థ్యముం
 గనునా సర్వజనానురంజనుఁడు సత్కారణ్యముం జూపునా?
 ఘనమానుత్సవ మాతఱిఁ జనులు వేడఁగం జూచుచుఁ రాణిగా
 రని రమ్మాటమ నర్థ మేమి యని నెయ్యం బొప్పఁ బ్రార్థించినఁ.

45

చ. ఎలనగ వంకురించుటయునింతిఁ గనుంగొని తల్లి బాలికా
 తలకమ! పిన్న వాటను మదిం ద్విగులాందితి వింతె గాక నేఁ
 దెలిపెడి దేమి పల్వుగు నుతింప మహీభరణైకదీక్షతో
 నిలిచితి వీవు నిక్కముగ ♦ ని స్వరమేకుఁడు ప్రోచుగాక నెఁ.

46

ఉ. ఈగతి రాణిగారు మది ♦ నించుక ధైర్యము నూని యీశ్వరుఁ
 బాగుగ సంస్మరించి కడు ♦ భక్తిఁ బ్రణామ మొనర్చి యోమహా
 భాగ! మహీతలంబుఁ బరి ♦ పాలన చేసెడి శక్తినిచ్చి ర
 డైగరిమాధ్య! నన్నుఁ గృపఁ ♦ గావగదే యని కోర నెమ్మదిఁ.

47

క. హానోవరురాజ్యమునకుఁ
 దా నేలికసాని యయ్యుఁ ♦ దద్దేశస్థుల్
 స్త్రీనాయకఁగా నొల్లరు
 గానఁ రాజుగ నెనర్చెఁ ♦ గంబల్లెండుఁ.

48

క. నిలువకుఁ దనపరివారం
 బులవేతనములకు మఱియు ♦ భోజనవస్త్రా

చులకుం దక్కినభర్మా

చులకుం బరిమితభసంబుఁ ♦ దొలుత నిడఁబడెన్. 49

ఆ. వె. సైనికునకు మరణ ♦ శాసనము విధించి

సంతకమున కిచ్చె ♦ సచివుఁ డొకఁడు

రాణిగారు ప్రేమ ♦ రంజిల్లవానికిఁ

బ్రాణదాన మిచ్చెఁ ♦ బ్రజలు పొగడ. 50

శా. ధీరుండైనప్రభాసమంత్రి కడుభ ♦ త్తిం దెల్పువాక్యాళి నిం

డారన్ యోజనఁ జేసి కార్యసరణిన్ ♦ న్యాయంబు వీక్షించుచున్

శ్రీ రంజిల్లఁగ రాణిగారు ప్రజకున్ ♦ నేమంబె కావంప మె

ల్పారన్ రాజులు పల్కు లైన నొకరాట్టుప్రీసముల్ గా రనెన్. 51

క. ఒకరాజశాసనము సం

తకమునకుఁ బ్రభాసమంత్రి ♦ దగ్గఱ నిడఁ దృ

ప్తికరంబుగ లే దని సం

తకంబు నిడ దయ్యె మంత్రి ♦ తతి వెఱఁగందన్. 52

పట్టాభిషేకోత్సవము.

సీ. ఈరీతి రాజ్యంబు ♦ నేడెల్లఁబాలింపఁ

బట్టాభిషేకోత్సవంబు జరిగెఁ

బగలు శతఘ్ను లిర్వదొకటి కాల్పంబ

తాక మెత్తిరి వేడ్క రాకుమారి

వడిచె బక్కింఘాము ♦ నగరు వెల్వడి యవ్వు

తురగరథంబెక్కి ♦ స్తుతు లెసంగ

వెస్తుమిన్ ప్ప రనుకోవెలఁ జేర నిన్నూటి

కొకప్రవేశార్హపత్తికగ నిడిరి

సుమతి కాంటల్చెరీ కిరీటము నొసంగె

జయజయనినాదములు మ్రోసె ♦ సకలదిశల

హర్షకరతాళనాదంబులవనిఁ జెలఁగె

నీశ్వరుఁడుప్రోచుననువాక్కు ♦ లెలమివెలిసె. 53

క వి రా జ వి రా జి త ము .

నరవరు లట్టితటిన్ ప్రభుభక్తిఁ బ్రాణామ మొనర్చి మహీశ్వరిమేల్

కరమును ముట్టి ప్రమాణ మొనర్చిరి ♦ గౌరవ మొప్ప సభాసదు లా

క్కరొకరె వచ్చి క్రమంబుగ మ్రొక్కి ప్రకాశముగాఁ ప్రభుభక్తి నిరం

తరమును బాయక వర్తిలువారము ♦ దైవము తోడని పల్కి రొగెన్. 54

చ. మతిగలమంత్రిపుంగవు లమర్చినశాసనరాజమున్ జన

ప్రతినిధిసంఘమందుఁ గల ♦ పల్వర కిష్టములేమిఁ జెల్లలే

దు తనమతంబు సాగమికిఁ ♦ దొందఱ నొంది మదిం బ్రధాని మం

త్రిత విడిపోయె “ పీలు ” దొర ♦ ధీరుఁడు తత్ప దమండు నిల్వఁగెన్.

సీ. ఘన మగుపార్లమెంటునుసభన్ దక్షులై

రెండుపక్షములవా ♦ రుండువారు

స్థితిపాలకు లని వృద్ధికరణపరులని

వీరిమతంబులు ♦ వేఱువేఱు

మొదటిపక్షమువారు ♦ మునుపటివిషయముల్

మార్పరాదనునట్టి ♦ మాటవారు

కడమపక్షమువారు ♦ కాలానుసరణిగా

మార్పవచ్చునెడి ♦ మాటవారు

కార్యము జనప్రతినిధిసంఘమున నేరి

సంఖ్య హెచ్చొ వా రొసరింతు ♦ సచివు లగుచుఁ

దక్కరులు ప్రతిపక్షులై * తనరుచుండు
మఱియు దేశభిమానులై * వఱలుచుండు.

56

క. ఈపదవి నెవరు గాంతురొ
యాపక్షప్రభులభార్య * లగుకొందఱు రా
జ్ఞీపరివారంబులుగా
దీపింతురు గౌరవప్రదీపిక లగుచున్.

57

గీ. ప్రీతిమీఱు సర్రాబర్టు * పీలుదొర ప్ర
ధానమంత్రిపదంబునఁ * దనరుచుండి
పరిజనుల మార్పవలయు నో * ప్రభియనుచు
రాణిగారికి విజ్ఞప్తి * వ్రాసి యంపె.

58

చ. అది గని రాణిగారు మది * నాగ్రహ మూసఁ బ్రధాను లేగి ప
ట్టుదలగ విన్నవించిరి కడున్ దృఢనిశ్చయ మొప్ప నామె వ
ల్వ దనియె నిట్లు వీరికి వివాదము మెండుగ నయ్యె గౌరవా
స్పదపరివార మొక్కటియె * చాలును మార్పఁగ నంచుఁ దెల్పమిన్. 59

సీ. శ్రీరాణిగారు మెల్లార్కప్రభువున కి
వ్వార్త నెఱింగింప * వలయు ననుచు
మఱిచెడి శాంతి నేమఱి యుండలేదు నే
దృఢనిశ్చయమున వర్తించుదానఁ
బరిచారికలను మార్పవలయు సనిచుంత్రి
వరులు మూర్ఖులబట్టుఁ * పట్టినారు
పిదప నేవసురాండ్రఁ * బిమ్మట వైరంధ్రు
లను దీసి వేయు మంచనరె వాండు

నన్ను పసిపిల్లవలె నెంచి * నవ్వులాట
బట్టుచున్నారు నేడు నిర్ణయముగాను

వీరి కిండ్లొందురాణినన * చేగుదెల్పు
దాన నని మైత్రి మెఱయ నుత్తరము వ్రాసె.

60

శా. ధైర్యాలంకృతు లైనమంతులు యథార్థంబున్ నిశేదింప వి
క్టోర్యారాజ్ఞియు సమ్మతించితగు నీడున్ జోడుగా రాజస
త్కార్యలోచన దెప్పజాలుననఘున్ * గల్యాణమై యియసౌ
కర్యంబుల్ దొలగింతుఁగాక యనుచుం * గాంక్షించుచుండెన్ ఖ.దిన్.

క. అత్తఱి నాల్బర్టుప్రభుఁ
దుత్తమగుణజాలభూషి * తోర్వీశ్వరికిం
జిత్తము రంజిల్లఁగ నొక
యత్తరమును వ్రాసి యంపె * నుత్సుకుఁ డగుచున్.

62

సీ. ఈయిరువురిపెండ్లిసేయ లియోపాల్డు
నతనిమిత్రుఁడు నాత్మ * నలరుచుండ
నన్నతోఁ గ్రమ్మఱు * నాల్బర్టు వేడక నిం
గ్గండున కేతెంచ * గౌరవమున
రూపగుణాధ్యుఁడౌ * భూపాలనుతుఁ గాంచి
పరిణయం బగుకోర్కె * ప్రభిక్ష్కొదవె
నారీతి నెఱిఁగి స్టా * క్కారులియోపాల్డు
మొదలగువారు సమ్ముదితులైరి
దీనిఁబార్లమెంటనుసభం * దెలుపవలయు
నట్టిసభయగులోపల * నభిమతంబు
ప్రకటన మొనర్ప సభ మంత్రివరులు చేయుఁ
బురుషు లెనుబదిమంది చేరిరి వినంగ.

63

చ. సవినయభంగిఁ గేల్వడక * నభ్యులు వింతగఁ జూడ నాసభా
భవనము నందు నిల్చి తన * భావముఁ దెల్పి త్రపానతాస్యమై

యవలకుఁ బోవుచోఁ బ్రకటఁ నార్థము బత్రిక వేఁడుమంత్రి క
య్యవతి వినమ్రయాచుఁ దలఁయాచి గృహమ్మున కేగెనొయ్యనక . 64

వి వా హ ము .

క. అమ్మకానీయోత్పవముక

నెమ్మిఁ గనుఁగొనఁగ బంధు ♦ నివహము శుభల

గ్నమ్మును సన్నిహితంబై

సమ్మోద మొనర్చుచుండె ♦ సర్వజనులకుక . 65

ఉ. భేరులు వాద్యభేదములు ♦ వెల్లుగ మోయ శతఘ్నినాదముల్

ధారుణి మాటుమ్రోయఁగ నుచాత్తజయోక్తులు నింగిముట్టఁకక

బారులు దీర్చిరాజపరివారము పార్వములం జెలఁగఁకక

జేరి తన్మతాలయము ♦ చిత్తము లుల్లసెలక వధూవరుల్ . 66

నీ. ఆసమయమున మతాచార్యులకు ధర్మ

సందేహ మొక్కటి ♦ సంభవించె

వభువు మహారాజ్ఞి ♦ వగుడువిధేయఁడౌ

ప్రకృతిఁ ర్థములోని ♦ వాఁడు నేఁడు

పాణిగ్రహణవేళఁ ♦ బతితో సకలవిధ

ముల లోబడుచునంచు ♦ బలుకవలయుఁ

బ్రభుత నెఱపునట్టి ♦ రాజిఁ బ్రజలలో నె

కనికి నీరీతిగా ♦ ననుటయెట్టా

యని గుజగుజలు పోయిరాణిని గనుఁగొని

ధైర్యమాని వృద్ధుఁ డగునాచార్యవరుఁడు

నేవిధేయరాల ననుట ♦ దేవినేఁడు

విహవ నభిషతమాయని ♦ యడుగుటయును . 67

శా. ఆవాక్యంబున కామె నొచ్చుకొని యోయాచార్య! మీశాస్త్రమం

దేవాక్యంబును వీడవల్ప దనియె ♦ యీనాయభీష్టంబు నే

నేవించుం బతి దైవమ ట్లనియె సఁసైక్యప్రభుం డత్తఱిక

గావించెక దనయన్న గారిసుతఁ గఁన్యాదానముం బ్రేమతోక . 68

చ. దఱునిడి యీవధూవరులఁ ♦ దర్దయుఁ బ్రోవుత మంచు నీశ్వరుక

జయజ మనాదముల్ నెలఁగ ♦ సర్వజనుల్ విమతించి రట్టిచోఁ

బ్రియమున నవ్వధూమణియుఁ ♦ బెండ్లిప్రమాణములక యథావిధిక

భయవిషయంబులం బలికి ♦ బంధుజనాళికి మ్రొక్కెభర్తతోక . 69

క. వారలు విభవముతో శక

టారోహణ మాచరించి ♦ యరిగెడితోవక

జేరఁ బ్రజవేడ్కఁ గనుఁగొను

కోరికతోఁ బడునొకండు ♦ కోఁసులదనుకక . 70

చ. ఒకపదినాళ్ళు నిచ్చి తన ♦ యూరిప్రియాణ మొనర్చుతండ్రిఁ జూ

చి కడువిచార మొందుపతి ♦ చిత్తమెఱుంగుటఁ జేసి రాణిగా

రొకదినచర్యపొత్తమున ♦ నుమ్మలికంబుగఁ గొంత వ్రాసి కం

టికిఁ దగుటెప్పరితి నెగఁడెం బతిభక్తి ననేక భంగులక . 71

మ. ఆలకోబర్ణవిభుద్వితీయతనయుం ♦ డాల్పర్తు విక్టోరియా

లలనాదేవియె సర్వకాలముల నీశావేవియె ప్రోవ స

ల్లలితోదారుఁడు ధర్మశీలుఁడయి భూలక్ష్మీపరామర్షచే

నిలవిష్ణుండన నెప్పె శాశ్వతయతో ♦ హేతుప్రభావంబునక . 72

నీ. అతనికిఁ బార్లమెం ♦ టనుసభ నేఁటేఁట

మూఁడులక్ష లాసంగు ♦ ముదల నిడిరి

తమరాష్ట్రసర్దౌరవమున కగ్రేసర

త్వము రాణిగారు భర్తకు నొసంగిరి

దేశాభిమానియై ♦ దీపించి మనక్షేమ

మును గోరు నని ప్రజల్ ♦ ఘనత నిడిరి

పరిణయవేళ నా♦దరముఁజూపనియనే

కులు సదభిప్రామ♦ముల నొసఁగిరి

మంత్రీరీతి రాజ్యాంగమ♦ర్మముల నెఱిఁగి

ధీరుఁ డగుఁచుఁ బ్రజాక్షేమ ♦ దృష్టితోడ

సత్యధర్మైకరక్షణా ♦ చార్యుఁడగుఁచుఁ

బరఁగెనపు లౌననంగనా♦బృద్ధప్రభుఁడు.

73

క. తొలిచూలి నాల్గుమాసం

బు లైన శ్రీరాణి గారు ♦ పువ్వులతోఁటం

దిలకింప భర్తతోడం

గలిసి మహావిభవ మొప్పఁ♦గా వెడలుటయున్.

74

సీ. బండికి ముఁదుగా ♦ నుండిరి గుట్టంపు

రవుతు లిర్వురు భక్తి ♦ రాజిలంగ

నశ్వపాలకు లిర్వు ♦ రాబండివెక్కప్ర

క్క నడుచుచుండిరి♦గౌరవముగ

సెకగుట్టదరి రాజశకట మేగఁగ నాటు

గంటలవేళ సె♦క్కఁడు కడంగి

యాన్నేయ మొకకేల ♦ నందిమహారాజ్ఞి

గారిని గుఱిచేసి ♦ కాల్పిటయును

దెలిసి యాల్పర్తు భార్యను ♦ దొలఁగఁగొనె

మఱియుఁ గుఱిఁజూచి కాల్చి య♦మ్మొఱుకువాఁడు

పట్టువడియె నారక్షక♦భటులచేత

నట్టిఘాతుకుఁ డెడ్వర్డు ♦ యాక్సఫోర్డు.

75

ఉ. పిమ్మటఁ గెంటుప్రభీష్ట మది ♦ భీతిలునో యని రాణిగారు వే

గమ్మె ప్రయాణమై జననిఁ ♦ గన్దాని యింటికి నేగి ధర్మమా

ర్షమ్మున నాక్సఫోర్డునకుఁ ♦ ప్రాణము గాచెను ముప్పదైదువ

ర్షమ్ములు నిండునట్లు చెఱి♦సాల నిడంబడి వాఁడు పిమ్మటన్.

76

క. ద్వీపాంతర వాస్తవ్యుల

ప్రాప్తగునాస్త్వీలియాకుఁ ♦ బంపఁబడెను నీ

కీపాపబుద్ధి యేలన

నాపేరు భువికొస్థిరముగ ♦ నాటుట కనియెన్.

77

గీ. ప్రథమగర్భము దాలిచి ♦ ప్రబలురాణి

గారిపినతండ్రిలకు లేని ♦ గౌరవంబు

కలిగి యాంతరంగికసభ ♦ నిలువఁబడియె

నామెభర్త యాల్పర్డు గు♦ణాధ్యుఁ డగుట.

78

సం తా న ము .

క. విదిత మగురాజ్యలక్ష్మీ

పదస్థురా లయినరాణి ♦ పరిణయమగు తొ

మ్మిది నెలలపయిఁ బడు సౌకం

డువినములకుఁ బుత్రికం గ♦డున్ కృపం గాంచెన్.

79

క. ఏఁడైనఁ బెండ్లిపండుపు

మూఁడు నెలలబాలతోడ ♦ ముద్దుగ జరిగెన్

నాఁడె సుతనామకరణపు

వేడుకయుం బ్రబలె నూత్న ♦ విధమై తోఁపన్.

80

చ. పదపడి రాణిగారు పరి♦వారము గొల్వఁగ భర్తతో వసం

బుదఱియఁ జూచె నవ్విభుఁడు ♦ భూరిహిమావరణాంబుఖేలనా

స్పదవరపాదుకల్ దొడిగి ♦ సంచరణం బొనరించుచుండి బె

ట్టిదమగునీటఁ గ్రుంగుడు వ♦డెం బలిప్రాణముఁ గాచె నామెయున్.

81

క. ఆగండము గడిపి శుభ

శ్రీగౌరవ మొప్ప నిల్లు ♦ చేరి సుఖముగాఁ

దాఁ గనినబాలికామణి

బాగుగఁ బెనుచుకొనుచుండెఁ ♦ బాలిడి ప్రేమకా.

82

శ్రీ. ఆబాలికకు వర్ష ♦ మగుటకుఁ బదిరెండు

దినము లుండఁగ నగ్ర ♦ తనయుఁ డొదవె

నతనికి నేఁటిపై ♦ నయిదునెలలకది

యాలుదినంబుల ♦ కతివపుట్టెఁ

బుత్రికి నేఁటిపై ♦ మూడునెలలతోమ్మి

దిదినంబు లేగద్విఠీయుఁ డొదవె

నాకొమరునితోమ్మిఁ దవమాసమున నిర్వ

దొకదినమ్మున సుపుఠీక జనించెఁ

బడఁతికి నేఁటిపైఁ ♦ బదినెలలగుటకు

నాల్గునా శృండఁగ ♦ నాతి పుట్టె

బాలకురెండేడ్లపై నెకనెలమీదఁ

బదినాశృకుఁ దృతీయుఁ ♦ దుదయ మొందె

నతనికి మూడేఁడు ♦ లగుట కిర్వదినాల్గు

దినము లుండఁ జతుర్థ ♦ తనయుఁ డొదవె

నితనికి నాల్గేండ్ల ♦ యేడుదినంబుల

కంగన పుట్టెఁ బే ♦ ర్లరసి కనుఁడు

(1) ధీరవిక్టోర్య యెదిలెయెడ్ ♦ మేరులూయ్స

(2) నోలి నాల్బర్టు యెడ్వగ్డు ♦ (3) నాలి (4) సాల్ఫె

(5) హాలిన (6) లూయి (7) సార్థరులనఁ ♦ జెలఁగుచుండ

నల (8) లియోపాల్డు (9) బీట్రీసు ♦ వెలిసిరిలను.

83

మ. తొలిసూనుం దుదయంపఁగా మిగుల సంఠోషంబుతోఁ దల్లిదం

ద్రులు నాపుల్ నెలఁం జనావలి భువిం ♦ బోవంగ జన్మించె సం

చలఘు ప్రేమ నుతింప నామకరణం ♦ బానాఁటి పెకవేడ్కై

సెలవయ్యెకా గగనాక్షిలక్షలు నృపశ్రేష్ఠుల్ మదికొమచ్చఁకా.

84

శ్రీ. అతనికి నార్వెల ♦ లగునంత సాయాహ్న

మున దేవదర్శన ♦ మునకు నేగి

వచ్చుచో మఱునాఁడు ♦ వనమున కేగుచో

నగ్నిబాణము లేనె ♦ నధముఁ డొకఁడు

మొదటిబాణమున నిఁప్పొదవమి రెండవ

యది గుఱిదప్పట ♦ నవిసి పోయెఁ

బట్టితెచ్చిరి వీర ♦ భటులు మరణదండ

నమును విధించిరి ♦ న్యాయపతుల

యది వినుచు వాఁడుఝార్పితుఁ ♦ డైన నెఱిఁగి

రాణిగాగు జాకాఫ్రాన్నిస్సు ♦ ప్రాణ మిచ్చి

యమితదయతోడ ద్వీపాంత ♦ రమున కనిపెఁ

బ్రీజలు జయఘోషములతోడఁ ♦ బ్రస్తుతింప.

85

క. ఆనాఁటి రాత్రి భర్తయుఁ

దానును నాటకము జూచు ♦ తలఁపున ననుగకా

ధీనిధి యని జనులు పొగడఁ

గాను లియోపాల్డు ధైర్య ♦ గరిమకు మెచ్చెకా.

86

క. ఆమఱునాఁ డింకొక్కఁడు

భూమీశ్వరి నేనె వనికిఁ ♦ బోవుతఱిని ని

ప్రేమాత్రంబును బుట్టక

నామెను రక్షింఁడె దైవ ♦ మత్యంతకృపకా.

87

చ. మునుపటి రాజశాసనముఁ ♦ బోనిడి కొత్త గ సంస్కరించినన్
 జనులు ప్రసన్ను లౌకు రని ♦ చక్కగఁ దెల్పిరి రాణిగారు మే
 లని సచివాగ్రీణుల్ కడురఁయంబున న ట్లొనరింపఁ బార్లమెం
 టనుసభవార లియ్యకొని ♦ రంద తెఱింగిరి నాల్గునాళ్ళలోన్. 88

గీ. మనుజుఁ డెవఁడు రాజప్రోహఁమును సలిపిన
 నమరు నేఁడువర్షములు ద్వీపాంతరము న
 లేక దెబ్బలు ముమ్మాటు ♦ దాఁకఁమాఁడు
 వర్షములను గారాగృహ ♦ ప్రాప్తి సెయని. 89
 శి శు పో ష ణ .

క. నవసంఖ్య నలగుశిశువులు
 నవరత్నము లనఁ జెలంగి ♦ నానాజననే
 త్రవిసోదంబు లాసఁగ నా
 నవనాగరికాగ్రణ్య ♦ నాయిక పెనిచెన్. 90

ఉ. చక్కగఁ బెంపఁజాలుపరి ♦ చారిక లన్నియమించుచుం గడున్
 మక్కువమీఱఁ బిల్లలకు ♦ మాటల నేర్పఁచు బండిమీఁదుగా
 నొక్కొకతోటఁ ద్రిప్పటకు ♦ సెప్పుచు నాటలఁ జూచుచు న్మదిన్
 బెక్కుతెఱంగుల న్మనిచిఁపెంచిరి తల్లియుఁ దండ్రి వేడుకన్. 91

ఉ. అంగన చూలుదాలిచిన ♦ యప్పుడు పిల్లలఁ బెంచునాఁడు రా
 జ్యాంగవిశేషకార్యముల ♦ నారయ వేదనఁబోల దామెకున్
 ముంగలి రాజు లెవ్వరను ♦ భూపరిపాలన మిట్లు చేయరం
 చుం గడుపెంపుఁ గాంచి పరిఁశుద్ధయశోనిధి యయ్యె భూస్థలిన్. 92

సీ. అసోర ననుగొప్ప యారామమును వైటు
 ద్వీపంబునన్గొని ♦ దివ్యగృహము
 గట్టించి శ్రీరాణి ♦ గారు పిల్లలకిడఁ
 బ్రమదవనంబు లేర్పఱిచెఁ దండ్రి

రమణీయ మైనయా ♦ శ్రమకుటీరంబును
 విహరణస్థలులు వేర్వేఱఁ బరఁగె
 నుద్యానవనములో సొక్కక్కరికిఁ బుష్ప
 పనులు కూరలచెట్లు ♦ దనరుచుండె

నిర్మితంబయ్యె సొకచిన్న ♦ కర్మశాల
 వంటశాలయు నబ్బోట ♦ వఱలుచుండె
 దగినపనిచుట్లు ప్రత్యేక ♦ ముగ సెసఁగిరి
 బాలికాబాలకనయన ♦ పర్వముగను. 93

గీ. వడ్రిఁగివనులు మొదలైన ♦ వాని నేర్చి
 యిటికలను గాల్చి గోడల ♦ నెల్లఁ బెట్టి
 యాట లాడుచుఁ బనివాండ్రు ♦ కోట గట్టి
 తోఁటలను విహరించుచుండురు సతతము. 94

క. తోటలఁ గానెడికూరల
 నాటలకై వండి విందు ♦ లని తలిదండ్రుల్
 మేటిమదమొందఁ బెట్టుచుఁ
 బూటకు సొకవిత నేర్చి ♦ పాలుతురు బాలల్. 95

క. ముదమున బాల్మోరల్ నా
 మదుర్గమున్ శిశువులకు సఁమస్తవిధములన్
 మది కింపగు నని స్కాట్లాం
 డుదేశమునఁ గొనిరిరా ♦ టుక్కుటంబము కొఱకై. 96

మ. అలకుర్గస్థితులై ముదం బొదవ బాఁల్యప్రాభవం బొప్పఁగొం
 డలవైఁ బ్రాఁకుచు జొలుచున్ దిగుచు గుట్టల్ దూఁకుచున్ వీడుచున్
 నెలయేళ్ళన్ వడి దాటుచున్ ఫలములా జేకొంచు మేల్ పుష్పముల్
 శలుమాఱుం గనికోయుచుండ్రు శిశువుల్ ♦ భావంబు లుప్పొంగఁగన్. 97

ఉ. అల్లగిరింద్రమందుఁ గల ♦ యట్టిదరిద్రుల కర్థ మిచ్చుచుం
 బిల్లలపాటల న్వినుచు ♦ వృక్షుల రోగుల నాదరించుచుం
 జల్లనిచూడ్కితోఁ బశులఁ జక్కఁగ మేవఁగ నాజ్ఞ లిచ్చుచుం
 దల్లియనం జెలంగె నెలఁ ♦ తల్ సరి యాదురె రాణిగారికిన్. 98

నీ. వేకువ మేల్కొంచు ♦ విభునితోఁ చొన్నిది
 గంటలకు భుజించు ♦ వంటకముల
 కొంతసేపు దిరిగి ♦ సొంతవనులవీఁర్చి
 రెండుగంటలవేళఁ పండులుదిను
 మంతులతో రాజ్య ♦ తంత్రముల్ నెఱవేర్చు
 నైదుగంటలవేళ ♦ యగువఱకును
 దరువాత భతకయో ♦ తల్లియో తోడరాక
 బండ్లిపై విహరించు ♦ చుండుగంట
 గ్రంథపఠనంబొ గానమో ♦ రమణసలిపి
 రాత్రి సకుటుంబపరివా ♦ రముగనామె
 యెనిమిదింటికి భోజనం ♦ బానరఁజేసి
 సౌఖ్యముగ నుండుఁ బ్రజలెల్ల ♦ సంస్తుతింప. 99

క. గిరిదుర్గంబుల నాబ్బ
 ఝ రమ్యమగు వేఁటలం ది ♦ యగురాజ్ఞియుం ద
 త్వరిసరగిరు బుపుడప్పుడు
 దిరుగుటయుం గలదు హర్ష ♦ దీప్తహృదయయై. 100

క. కాంతారవిహారమునకు
 సంతసమున రాణి గారు ♦ జన సౌకభాణం
 బంతంతఁ బరపుటను దీవ్వి
 పాంతరమున కేగె విల్లియమ్ హమిల్లన్.

గీ. ఆర్ధరు జనించు సెలలోన ♦ నరిగి పిన్న
 తండ్రీ గని వచ్చుచుండ న ♦ త్తఱి నొకండు
 రాణిగారిమొగంబున ♦ రక్త మొదవఁ
 గొట్టి ద్విపాంతరమునకై ♦ పట్టువడియె. 102

క. వదునెనిమిదివందలయే
 బదియొకడు వర్షమును ♦ బహుచిత్రములై
 పొదలెడు సమస్తవస్తువు
 లొదవెను లండన్ పురీజ ♦ నొంద్యావనికన్. 103

చ. ప్రకటన చేయఁ గాఁబడియెఁ ♦ బల్వర కీవిషయంబు చక్కఁగన్
 సకలవస్తుంధరావరులు ♦ సందడిగాఁ జనుదెంచి రమ్మహా
 ధికజనసంఘముల్ నిలువ ♦ దివ్యసభాభవనంబు గట్టి ర
 త్యకలుషరామణీయకమ ♦ హావిభవంబున మించి రాజిలన్. 104

మ. పతియున్ బుతుఁడు పుత్రికామణియుభూ ♦ పాలాగ్రామిల్ దోడరాక
 హీతులున్ బంధుజనంబులున్ ముదముతో ♦ నేతెంచుచుండన్ జవ
 ప్రతాపల్ దిక్కులు పిక్కటిల్ల నడువన్ ♦ బ్రాభ్యాతి దీపింప నీ
 క్షీతిభారంబు వహించురాణి వెడలెన్ ♦ జిత్రంబు వీక్షింపఁగన్. 105

మ. సభలో నిర్వదివేలసంఖ్య మఱియున్ ♦ సంఘంబు గాఁ దోటలూ
 శుభలీలాకృతి నేడులక్షలమను ♦ యుల్ నిల్చి గాంచన్ మహీ
 విభలం గూడి ద్విషష్టిలక్షలజనుల్ ♦ వీక్షించి రేకంబుగా
 విభవం బద్భుతమైదుమాసములపైఁ ♦ బ్రీతిన్ పదేనాతిభుత్. 106

క. ఇది యాల్పరుప్రేరిత
 ము దీనికిన్ రెండువిషయ ♦ ములు వాణిజ్యం
 బొదవు నభివృద్ధి యై రా
 జవర్షనం బైకమత్య ♦ జనకంబె యగున్. 107

క. పదునెనిమిదివందలయే

బదిరెండవయేట న్యాయ ధాది యొకండ్రి

ర్వదియైదులక్షలధనం

బాదవించెను రాణిగారి ధాకపత్రిముచే. 108

మ. అమితోత్సాహము లుల్లసేల్ల దగువి ధాచ్యాబుద్ధులు రాజధ

ర్మములు సర్వమతప్రచారములు స ధాస్మార్తంబులు సర్వధ

ర్మములు శాస్త్రములు గురూత్తములు సే ధార్పదల్లిదండ్రిలోగన

గ్రమశిక్షాపరు లభ్యసించి రలరా ధాటకన్యామణుల బాలకుల. 109

క. పిల్లలు బదివేడుపాత్రము

లెల్లను దా జదివి జూచి ధాయదువిక్టోర్యా

వల్లభుడు మఱియు నీతుల 110

నుల్లాస ముతోడ నేర్పు ధాచుండు సతతము.

సీ. పదునెనిమిదియేండ్ల ధాప్రభమపుత్రిని విలి

యమ్ ధాభేడరిక్కను ధానతని కిడిరి

తండ్రిగారికి ననం ధాతరమున జర్మనీ

చక్కవ్రసమాఖ్య ధాసంఘటించె

నీదంపతులుగాంచి ధారెనమండ్రిబిడ్డల

నగ్రిజన్మండు రా ధాజయ్య నిపు

డతడె రెండవవిల్లి ధాయమనునామమువాడు

దేశంబు జర్మనీ ధాద్విద్విదము

నలువదియు రెండువర్షముల ధాగలుగునాడె

రాణిగారు దాహిత్రసం ధాప్రాప్తి గనిరి

సంపదైశ్వర్యముక్తప్ర ధాశస్తి గనియు

గర్వరాహిత్యగౌరవా ధాగణులు వీరు. 111

సీ. ప్రభమపుత్రిం ధాడం ధాబర్జననాక్ష్మిఫోర్డు

ననుకేముబిడ్డినా ధానానరుచాళ

శాల జదివె నల ధాజ్ఞాండామహారాజ్ఞి

డెన్మార్కురాట్కన్య ధాకన్మదమున

బెండ్లియై యాల్బర్టు ధావిక్టరనెడిపుత్ర

కునిబార్బిఫ్రెడరిక్కు ధాననెడిపుత్త్రి

గాంచి మువ్వరుపుత్త్రి ధాకల గాంచె రాణి సత్

పాతునిగనియెన ధాల్యదయిదేండ్ల

కటువెనుకను భరతఖండ ధామరసి ప్రజల

గౌరవము గాంచి యువరాజ్య ధాగరిమ గాంచి

కొనియె వేడ్క సండింఘము ధామనిచెబగుల

శిల్పిపనులు ధాన్యాదులు ధానిల్వె బురిసి. 112

శా. ఆలండకోపురియందు నిల్వబడుధా ధాన్యాదుల మహాశిల్పి

ద్యాలావణ్యము గాంచి వర్తకులు త ధాద్యాపారలాలాత్ములై

భూలోకంబున సర్వమానవులు సు ధాపూర్ణప్రమాదంబుతో

నాలోకింప ధానాధ్యులై మనెదర ధాత్యంతాద్యుతంబాప్తగ. 113

గీ. విద్య నేర్పునుపాధ్యాయు ధావెంట నిచ్చి

యూడవై బుత్రులను దిశల్ ధాచూడ నంపె

నశ్వనేనాధిపతి యగు ధానగ్రినుతుడు

ప్రీతి నిండియా జూచెన్ ధారెన్మప్రభుడు. 114

క. యువరాజవర్యునకు రెం

డవపుత్రిం ధాచోడనడుపు ధాటక్ ఘనాడగుము

భువి యార్కుప్రభుడై పు

త్రవరేణ్యుని గనియె బంధు ధాతతి ముకు మొంద. 115

క. ప్రభుమజుఁడు వేల్పుదేశ
 ప్రధితాధిపపథముఁ గాంచి ♦ ప్రబలంగ మనో
 రథశిథి గాంచి తగుస
 త్పథచారిణి రాణి ధరణిఁ ♦ బాలించెఁ గృపణ.

116

సీ. ఆలిస నెడిద్వితీ ♦ యసుతచిఱుతనాఁడు
 వ్యాయామనిరతురా ♦ లనుటె గాని
 యమితపరోపకా ♦ రమునకుఁ గంకణం
 బును గట్టి యధికకీ ♦ ర్తిని గడించె
 హేన్సీప్రభుండు లూ ♦ యీభర్త యయ్యెఁచి
 ల్లల నైదుగురిఁ గాంచి ♦ వెలసె నిలను
 దండ్రికి నుపచార ♦ ధర్మంబు నెరవేళ్చు
 జర్మనీ ఫ్రీంచిదే ♦ శఘ్నలకును
 యుద్ధమున గాయపడుసేన ♦ నుద్ధరించె
 దాదులను బెట్టుపెక్కువై ♦ ద్వము లానర్చి
 తనదుపేరు రోగు లెఱుంగు ♦ తలఁపు లేక
 సర్వజనకీర్తనీయయై ♦ పర్వ మిగుల.

117

మ. భువి నాల్పైఁడు ద్వితీయుఁ డండు) రషియా ♦ భూశాలు మేరీసుతా
 ధవుఁడై నావికసైన్యనాథపదవిఁ ♦ దాల్చెన్ విరోధుం డొకం
 డు విలోకింపుచు నగ్ని గుండు బరపణ ♦ డొక్కణ విమర్శించి శ
 స్త్రవిదుల్ గాచిరి నల్వరైరి తనయుల్ ♦ సత్పుత్రియొక్కర్తుగాణ్.118

క. జను లాగష్ట్రబర్ణని
 యనుదేశాధీశుఁ గ్రిష్టి ♦ యన్ నామమువా
 నిని వరియించిన హెలిసా
 దనసంతానంబు మనిచెఁదద్దయుఁ బ్రేమన్.

119

సీ. లూయిసీకన్యక ♦ లోరన్ ప్రభునిభార్య
 యయ్యె సంతానంబు ♦ నరయలేదు
 ఆర్థర నెడితృతీ ♦ యసుతుఁడుకెన్నాటు
 ప్రభువుప్రయోదేశ ♦ రాజపుత్రి
 లూయిసానువరించి ♦ లోకులుమెచ్చుఁ బు
 త్రకుఁ గాంచి పుత్రికా ♦ ద్వయముఁ గాంచె
 నితఁడె హిందూదేశ ♦ మేలెంచి పిదపబాం
 బయిరాజ్యసేనాధి ♦ పతిగ నుండె
 నాలుగవవాఁడు తండ్రిని ♦ బోలువాఁడు
 పెండ్లి యాడెను హెలిసాను ♦ ప్రేమ మీఱఁ
 బుత్రికను బుత్రుఁ బడసెను ♦ బుద్ధిశాలి
 ప్రబలె నాల్పనీపతిలియో ♦ పాల్డు ధరణి.

120

క. కడసారిపుత్రి బియెట్రిసు
 నెడఁచాయక తల్లి యిర్వ ♦ దెనిమిదియేండ్లన్
 గడువఁగ బాటెన్ బర్గున
 కొడయఁడు హెన్రీకినెన్ని ♦ యొనరిచెఁ బెండ్లిన్.

121

గీ. అతఁడె యాశ్రికాసేనాధి ♦ పతిగ నెగడె
 సుతుల ముప్పుర నొకకుమా ♦ రితను గాంచె
 ఘనగుణశ్రేణి రాణికి ♦ మనుమరాండు)
 మనకులను ముప్పదెన్నిది ♦ మందిసంఖ్య.

122

చ. పరిణయ మైనయిర్వదొక ♦ వర్షమునన్ బరమోత్సవం బొన
 ర్చిరి నృపు లెన్ని చెప్పకొను ♦ చెల్వనఁ దొమ్మిదిమంది పిల్లలున్
 వరుఁడును దాముక్షేమముగ ♦ వర్ధిలుచుండెడిరాణిగారు భా
 సురవిభవోన్నతిన్ బ్ర బలు ♦ చున్ ధరఁ బ్రోచుచు భూరికీర్తులన్.123

ఉ. తప్పెను మెండుగండములు * దైవకృపక ధరణీత తేశ్వరిక
 జెప్పెడిదేమి కష్టముల * జెందుట వర్ణన చేయ నానునం
 బొప్పకయుండె నిత్తటి మ * హాహాన్నత రాష్ట్రముం బ్రోచుముచ్చటల్
 జెప్పకొనంగ సంతసము * జేకులు వీనుల కింపు పుట్టెడుక.

124

పం. పరాత్పరా సమ స్తలోకపావనా మహాప్రభూ
 నిరామయా మహానుభావ నిర్వికల్పనిశ్చలా
 చరాచరప్రభూత హేతుజాతలోకరక్షకా
 నిరంతరప్రభాసమాన నిర్గుణానిరంజనా

125

ద్వితీయభాగము

సమాప్తము.

తృతీయభాగప్రారంభము.

క. శ్రీరమ్యభ క్తజనలో
 కారాధ్యా లోకరక్ష * నా సర్వజ్ఞా
 భూరినిగమార్థగమ్యపు
 రీరాజ్యాధీశ యవధ * రింపు మహాత్మా!

126

క. ఆమహారాజ్ఞిగారిచ * రిత్రమునను
 భూవణం బగునామెప్రి * భుత్వదశను
 గొన్ని ముఖ్యాంశముల మాత్ర * మెన్నివ్రాసి
 పిదప దేశాభివృద్ధిదె * ల్పెదను గొంత.

127

క. పదునెనిమిదివందలనలు
 బదెన్నిదవయేట భూమి * పాలనమునకై
 యొదవె నొకకలతరాజుల
 ను దీసి వైచి భువిఁబ్రోవ * ను బ్రజదలఁచుటక.

128

ఉ. అప్పుడు ప్రాస్థదేశమున * నైనభయంకరదుష్టచేష్టలక
 దప్పక చూచి తద్విభుఁడు * ధర్మసతీయుతుఁ డౌచునాపదల్
 దప్పినఁ జాలు నంచుఁ బెడ * దారిని స్మృత్తును మాయపేరుతో
 నొప్పుచు రాణి గారి దగు * నుజ్వలరాజ్యము జూచ్చెఁ జెచ్చరక.

129

క. అది తెలియక మను పామెయు
 మది జాలి జనింపమేన * మామ లియోపా
 ల్లు దెలియుటకు నెకజొబును
 సదనుగ్రహ మొప్ప వ్రాసెఁ * జక్కనిశైలిక.

130

గీ. ఛేందిచక్రివర్తి * భీతి లూయిఁఫిలి
 ప్పనెడిఁవాడు రాజ్య * మునకుభ్రష్టుఁ
 డగుచుశరణుచొచ్చె * నమితదయను రాణి
 గారు నాఁరించి * ఘనత నిడిరి.

131

గీ. ఆస్త్రియా ప్రష్టియా స్పెయి * ననెడిదేశ
 ములు మొదలుగాఁగ బహుదేశ * ములకునిట్లు
 జరిగెఁ గాని బెల్లియము దే * శమునలేదు
 ప్రజలఁ బ్రోవ లియోపాల్లు * ప్రభువు గాన.

132

ఉ. యారపుఖండమందలి మ * హాన్నత రాష్ట్రము లేలురాజులక
 గూరిచి వ్రాయులేఖ్యముల * కుక దనుభర్తయుఁ గార్యదర్శియుక
 నేరిమిఁ జూప రాజ్యములు * నిల్పుట కిర్పదివేలసంఖ్యతో
 ధారుణి నొప్పె జొబులు హి * తంబును దెల్పెడిరాణిగారికిక.

133

సీ. ఇదివఱకొక్కమా టింగ్లండునకును ర
 ష్యాచక్రవర్తి తా * నరుగుదెంచి
 క్రైస్తవులను డరు * మ్కపతి బాధింపఁ జూ
 చ్చెననుచు నమ్మకం * బొనరఁ బల్కి

రాణిగా రమితగౌ ♦ రవ మొసంగక సంశ
సముమీఱగక స్వదే ♦ శమున కేగె

బదపడి వచ్చె నాఁ ♦ బర్డికప్రభువు ప్రథా
నశచివుఁగా నయ్య ♦ వసరమందుఁ

గపటియై “నికాలన్” దురు ♦ మ్కపతిమీఁది
దండయాత్రాచ్యలంబున ♦ నిండియాను

జూరగఁ గాక స్త్రాంటునొపిల్వ ♦ గరమునొడిచి
కృష్ణభూమధ్యవాగ్ధలరి ♦ గెలువవెడలె.

134

చ. మతిగలరాణిగారు గరి ♦ మంబున యుద్ధము సాటఁ బంచినక
జతపడి ఫ్రొంచినారలు ది ♦ శాపరివూరితకీర్తి నొందిరా

యతభుజవీర్యతక బ్రజలు ♦ నారషియాపతిసేనఁ దాకుఁచుక
క్షీతిఁ బడ నేసి వీరభట ♦ కేళురు లత్తటి గెల్వి రుద్ధతిక.

135

క. ఘోర మగుయుద్ధమునఁ దన
వా రెల్లరు నోడిపోవ ♦ బలయుక్తుండౌ

శ్రీరషియాపతి స్వర్గ
ద్వారము భేదించె వీర ♦ ధర్మ మొసంగక.

136

గీ. అలశిబాష్టఫూల్ యుద్ధంబు ♦ నందునొడి
సంధిజేసి టర్కినిబాసి ♦ చనిరి వారు

భటులు కడు సొచ్చి గాయముల్ ♦ పడినఁబ్రేమ
నతివ యొక్కర్తు వీరుల ♦ నరసి ప్రోచె.

137

సీ. పొంగి ప్లారెస్సు వై ♦ టింగేలునకు మ్రొక్కి
వీరభటులు రోగ ♦ దూరు లైరి

యటనుండి యామె వ ♦ చ్చుటజూచిస్వప్రజల్
కూరిమితో నెడు ♦ రొక్కనిరి వేడ్క

రాణిగా రప్ప డధికగౌ ♦ రవముతోడ
వైనికుల కుపకారంబు ♦ సల్పు నీమె

కై కృతజ్ఞతాసూచక ♦ గౌరవములఁ
దెల్పువజ్రాలపతకంబు ♦ దీసి యిడిరి.

138

గీ. పడునెనిమిదివందలును నే ♦ బదియునేడు
వర్షములవేళ బంగాళ ♦ భటులచేత

సొచ్చి యింగ్లీషుసేనలు ♦ విచ్చుటయను
ముఖ్యబలము తోడ్పడిత్రుంచె ♦ మూర్ఖజనుల.

139

కం. ఆ “నానాసాహేబును”

గానంబడఁ డయ్యె రాణి ♦ కరుణను బ్రజకుక
సేనకును బుద్ధి చెప్పఱు

మానిని సదయాత్మ యనఁగ ♦ మన్నన గాంచెక.
హిందూదేశము వశపఱచుకొనుట.

140

సీ. క్యానింగుప్రభువును ♦ గౌరవింపుచుఁదన్మ
తమునుస్థాపించును ♦ త్తరము వ్రాసి

హిందూమతార్థమా ♦ నీనైనికక్షోభ,
మణఁగినఁ దూర్పిండి ♦ యాను గల్లు

వాణిజ్యసంఘంబు ♦ వారిఁ దొలంగించి
తాము నైకొనినవా ♦ ర్తాప్రకటన

చిత్తుఁడెర్చిప్రభు ♦ చేనంపఁబడుటయఁ
బ్రథమపుత్రికఁజూడఁ ♦ బయనమగుచు

నప్పు డాచిత్తుకాగిత ♦ మామె చదివి
కొన్నియాజ్ఞేపణములను ♦ సన్నిధానుఁ

డైన మాల్యేనబెరిప్రభు ♦ నరసి తెల్వి
తనప్రధానమంత్రికి సదు ♦ త్తరము వ్రాసె.

141

కం. రాజప్రతినిధియై వి

భ్రాజిష్టుం డగుప్రధానం పరిపాలునిచే
భూజను లెటుంగ హిందూ

రాజావనిఁ బ్రోచుమాటం పృకటనమయ్యెన్. 142

ఉ. అప్పుడు హూణరాజ్ఞి స్వమం తాదరణంబును స్వప్రజాదరం
బొప్ప విధించువాక్యములం నుల్లము నందిడి భక్తులై ప్రజల్
తప్పక వారివారిమతం ధర్మములకొ విలసిల్లి కొల్వఁగా
గొప్పవిఘాతించే బృకృతిం కోమలియై చెలఁగెన్ జగంబునన్. 143

చక్రవర్తిని బిరుదము.

కం. పదునెనిమిదివందలదె

బృదియేడవయేటఁ జక్రం వర్తిని యనుపే
రొదవుట లిట్టకొప్రభుచే
తఁ దెలిసెడిల్లివిరాజిం తమహాసభలోన్.

144

జూ బ్లి.

గీ. పదునెనిమిదిసూరులయెనుం బదియునేడు

వర్షములవేళనేబదిం వర్షములను

రాజ్యమేలె విష్వోరియాం రాజ్ఞియనుచు

నుత్సవములు ప్రవర్తిలైం సూరసూర.

145

నీ. ధీమణి రాజప్రతినిధి డక్షిణప్రభు

గామణిభార్యతోం రాణిగారు

హిందూమహారాజ్యం మందలిస్త్రీలకు

చేతనయినమేలుం చేయు మనియె

ఘనరాజ్ఞి గారియాం జ్ఞనుగొనియామె స్త్రీ

వైద్యశాలలు పెట్టిం వాసి గాంచె

పదునెనిమిదిసూర్లుం పైఁదొంబదియునేడు

వర్షములకుమహాం హర్ష మొదవ

డైమండు జూ బ్లి.

గీ. సర్వదేండ్లు విష్వోర్యరాం జ్యమున కనుచు

బ్రభువు రాజప్రతినిధిగాం బ్రబలు నెల్లి

సమరుసిన్హాసభాభవం సమున మిగుల

రాణిగారిపాలనఁగూర్చిం ప్రస్తుతించె.

146

చ. ఎడనెడ సంగరంబు లొకం యించుక యించుక సంభవించినన్

జడు పొకయింతగానక ప్రాం జల్ సుఖియింతుం స్వదేశభూమి నొ

క్కెడయును యుద్ధ మన్న పలుం కేవినరామికి హర్ష మొంది పెం

పడరగఁ జక్రవర్తిని దం యామయి యై గడియించె గీర్తులన్.

147

దే శా భి వృ ధ్ధి.

గీ. జనులు సౌఖ్యంబు భూమి విం శాలతయును

బంటపైరులు వాణిజ్యం పద్ధతులును

సైనికులును దేశక్షేమం సంగతులును

భగము మునుపటికంటెం బెం పునువహించె.

148

నీ. నగములచేఁ బుట్టం దగునగ్నిహోత్రంబు

వైద్యుతశక్తిచేఁ బ్రబలె నేఁడు

చారముఖింబునన్ జరిగెడువార్తలు

తంత్రీతతులచేతం దనరె నేఁడు

బహుకాలమునకుం బాం లృడుమాగఁగమనంబు

పొగబండ్లచేఁ దప్పిపోయెనేఁడు

వారధినీటిలోం బడుమహానదులకుం

బంటకాల్వలు ద్రవ్యం బరఁగె నేఁడు

నదుల కానకట్టలు గట్టు ♦ తొదవేనేడు
వంతెనలు పొగయోడలు ♦ బలిసే నేడు
వీనియపయోగములు దెల్ప ♦ బూనుటకును
వేయిశరములుగలవాడు ♦ వెలుగువడును.

149

మ. సమమై రాజపథంబు లెల్ల దనరె ♦ జాబుల్ ప్రవర్తిల్లె యం
త్రములే బట్టల నేతనేర్చె గడు చి ♦ త్రింబానయోనాశమా
ర్గములక నిర్మలవారి వెల్వడియెం జో ♦ రనాతముల్ నాశమైం
డె మహారాజ్ఞి మహీప్రజ్ఞామనువుచో ♦ దేశంబు వృద్ధి గనెన్. 150

సీ. ధరజీధరము దాల్చి ♦ తండ్రికాలమునాటి
యప్పులు వడ్డితో ♦ నరసి తీర్చె
యువరాజ్యధనము పు ♦ త్రవరేణ్యుడు దయించె
ననివెంపు జేసి జ్యే ♦ ఘన కొసంగె
జక్రివర్తులు ఘోర సంగ్రామ మొనరింప
బోవుచో సంధి పా ♦ ల్పుగ నొనర్చె
జిరకాలముగ రాజ్య ♦ పరిపాలన మొనర్చి
నుగుణసంపదవేతం ♦ బొగడు గాంచె
చిన్ననాడు సాండర్పు ర ♦ క్షించె నమచు
కర్ణధారుని రప్పించి ♦ గౌరవించి
మఱియు మద్యోగసద్గతి ♦ మర్దుబు మొసరె
దాతలను మించు సత్కీర్తి ♦ దాగడించె.

151

సీ. లభివృద్ధి గాంచె రా ♦ జ్యోంగముల్ బందిపో
టులు రూపతేను లంచ ♦ ములు నశించె
శాసననిర్మాణ ♦ సభల వేర్పరిచిరి
శిశుహత్య నరబలుల్ ♦ నిడులు పోయె

స్వప్రజ లుద్యోగ ♦ సంప్రాప్తి నొందిరి
పాశహస్తులవేరు ♦ నాశమొందె
విద్యాభివృద్ధులక ♦ విలసిల్లె దేశంబు
నజ్జనులును బీద ♦ లసదులైరి

సరవి హిందూమహారాజ్య ♦ చక్రవర్తి
నీగరిమం దాల్చి విక్టోరి ♦ యాగుణాధ్య
యై మహీపాలనమొనర్చ ♦ నమితకీర్తి
కాంత యేతెంచె నామెను గౌరవింప. 152

ఉ. సర్వవిభూతులక దసరి ♦ శాశ్వత మైనయశంబు గాంచియున్
గర్వము లేక తాం గనిన ♦ కానుపుతో సరిగాజనంబునీ
య్యిన్ని బోచుధర్మగుణ ♦ యుక్తను యంప్రసఫిండియామణిన్
శార్వరిమాఖిప్రాగ్విదియ ♦ సాయము కోల్పడినార మక్కటా. 153

ఆల్పట్టు యెడ్వడు గారి పట్టాభిషేకోత్సవము.

సీ. శ్రీమీలు వసుధ నీ ♦ స్థితికి దెచ్చినమహా
రాజ్ఞి గారియసంత ♦ రమున వాచె
కగ్రతనయులైన యాల్పట్టు యెడ్వట్టు
గారిపట్టాభిషే ♦ కంబు నేడు
జరుగుచుండెను వారి ♦ సంరక్షితప్రజా
సంఘంబు గొల్వను ♦ త్వవము దనర్చ
చక్రవర్తికి రాజ ♦ చక్రింబునకును భూ
చక్రింబునకు జగ త్సంతతులకు
రక్షకుండ వీవు జగదేక ♦ సాక్షివీవు
సర్వశక్తుండ వీవు వి ♦ శ్వపతి వీవు

సదయ నీబిడ్డలము మమ్ము ♦ సాకుమఱ్య
భక్తవత్సల సర్వేశ ♦ పరమపురుష.

154

మాలినీ.

జగదవన సుశీలా ♦ సర్వధర్మానుకూలా
సుగుణగణవరిష్టా ♦ శుద్ధ సత్వప్రతిష్ఠా
నిగమవినుతకీర్తి ♦ నిత్యసత్యానువర్తి
ప్రిగుణవిరహితాత్మా ♦ దివ్యతేజోమహాత్మా.

155

సంపూర్ణము.

“ **Life of Her Majesty Queen Victoria the Great.**”

PART I.

PRAYERS :—

Having served *Vishtnu* (the Protector) as the Lord who shines adorned with *Lakshmi* and the gem of *Kousthubhum* on His breast, and who has a lotus at His navel, having bowed to *Brahma* (the Creator) as the Lord who is the Husband of *Sarasvathi* and who is saluted by all the leading sages, and having worshipped *Mahesvara* (the grand Director) as the greatest of all the Lords and as the Lord of *Gouri*, His divine consort who has won his confidence to such an extent as to have the rare privilege of occupying no less than half of his own body, I pray, in my heart, to these Three great Representations or Manifestations of the Supreme God, together with their complimentary, many sided Powers, for the sole purpose of securing the grand object of Tranquility to all (the nations of the world).

2. O God, the Almighty! Pray listen. I have begun to write the History of the great *Queen Victoria*, to my great satisfaction, after devoutly praising my own protecting Diety and after worshipping *Vighnapathi* (controller of disturbing influences) and *Vani* (commander over all speaking powers).

INTRODUCTION.

3. There is a prosperous city called "London" with lines of palaces, chariots (coaches), horses and loyal warriors &c. The Royal family of the great Hanover House rules over it, the people praising the rule with delight.

PARENTAGE.

4. The grand-father of the great Queen was George III. He gained fame having satisfactorily reigned for 60 years and lived for 82 years. He was the father of 15 children. His eldest son reigned for 10 years. The 2nd having predeceased the first, the 3rd son reigned happily for 7 years. The fourth son was the illustrious father of the great Queen. Their names are, in order, George IV, Duke of York, William IV and Edward. The daughter of the Prince of Saxe-Coburg (in Germany) was the mother of the Virtuous Queen.

5. The lovely Charlotte, daughter of George IV married the Queen's maternal uncle and was the heir-apparent to the throne but she soon had to go to the Higher world. George III was sorry to find that the Duke of York had no children. He had, therefore, to see his next two sons soon married.

6. William had no sons, while the illustrious wife of the Duke of Kent who won the heart of her lord became the mother of the glorious sovereign of the land.

BIRTH.

7 & 8. At the auspicious Lagnum (a sign of Zodiac) which is *Mesum* occupied by the planets of Mars & Venus, while the second from the Lagnum was occupied by the Sun and by the Mercury with their appropriate lusters, the 6th by the shadowy planet called Kethu and the eleventh by the Moon and by the Jupiter and while the 12th was presided over by the Saturn and by the other shadowy planet called Rahu, the 24th Constellation called Satabhisam not having passed quadrant of the said Lunar Mansion and on the day-break of Friday, the 4th day after the full-moon-day of the Hindu month of Vysagham in the year of Vikrama, the grand Queen

came forth into the world as the Sun issued forth at the dawn to govern all over the world attracting the praises from all the wise people of the earth.

9. The conjunction of the Moon with the Jupiter in the 11th place at the time of birth is a rare phenomenon observed only in the case of Sri Ramabhadra (of Ramayana) of the old, and now in the case of this present Queen, the effect thereof being the possession of supremacy over almost all the Emperors of the world.

NAME-GIVING.

10. Edward, the most virtuous among the brothers, named the daughter (Queen) as *Alexandrina Victoria* after the names of Alexander, the Czar of Russia and of Victoria her own mother.

EARLY LIFE.

11. In the palace of Kensington in London the child (Queen) was being brought up and in her 4th month, she was vaccinated as a preventative against small-pox, and on the completion of the 6th month, the parents took the child to the town of Sidmouth.

12. The nurse in charge of the Royal child was carrying the child in her arms to show her the

beauties of the gardens. A boy was shooting at sparrows close by. An arrow aimed at the birds by him missed the aim and fell very near the child who had a narrow escape. Her father, Duke of Kent, naturally of a very kind disposition, excused the offender and sent him away. Thus an accident was averted.

13. Edward was happy for eight months, fondly bringing up his beloved daughter. On his sudden death Prince Leopold, her maternal uncle came and took back the child and the mother to the palace where she was born (Kensington). He was there bringing her up.

14. The child (Queen) mistaking her paternal uncle for her own father, used to smile cheerfully, extend her tender arms about him making sweet sounds whenever the Duke of York used to go to grace his eyes with the sight of the child born to his own brother. He was all the more sorry and pained at heart at the untimely loss of her father (who could no more appear to her eyes). He was also contributing, to her comfort always in many other ways.

15. In an open air calm drive, the horse of the carriage in which the Royal child was seated, got

frightened by a dog running behind the carriage. The child was thrown out into the rut when a soldier close by, lifted her up, unhurt.

16. Under the directions of her mother she acquired learning and wisdom in her early life alone, suitable to the high position she was expected to fill in her after life. She gladly received religious instructions from the Reverend Davys (who also taught her her letters) she gained the esteem of all on the earth by the splendour of her virtuous qualities under the proper bringing up of her governess Baroness Lehezen who used to pay her every regard due to a Royal Princess.

17. Following the precepts of her tutors that expenditure should never exceed the income, she used to husband the monthly allowance for toys &c. in a proper manner. She used to be kind to the poor. She spoke only the truth.

On one occasion, a poor man was crying out of hunger in the market. She mortgaged the toy she bought and gave him the money raised thereon. He blessed her that she would be the Queen. He then went away saying he was restored to life. The princess then returned home and went to her mother with great delight.

18. The princess told her mother, the old man's blessings gladly and wanted to hear the meaning thereof. The mother though pleased at heart, did not give out the meaning, (lest she should get proud) but continued to teach her morals always.

19. Her mother appointed particular hour for particular duties every day. Eight O'clock in the morning was her break-fast time, after that, it was time for a drive or a walk. From ten to twelve, she had her lessons, after which she amused herself with her toys. At 2 P. M., she had her dinner, after which, she had to revise her lessons till 4 P. M. when she had to start on a drive. Next she had to visit flower gardens, where she used to water the flowers (running about with a little watering pot). Next on horse-back, she used to go through the streets observing the beauties thereof. She used to take her supper along with her mother. She would then retire to bed (at 9. P.M.)

20. The princess Victoria learnt her lessons with great attention from Doctor Davys and from her governess Baroness Lehezen and used to spend her remaining time with her mother.

21. She learnt German, French and Latin. She spoke with fluency several (modern) languages

of her country. She was well instructed in the laws of her country, in Mathematics and in Botany & other natural sciences. In music and drawing, she became proficient. She knew dancing and archery also.

22. Prince Leopald used to enquire after the welfare of his sister's daughter, wishing for her health and education. He used to take, at the same time, particular care of the education of his brother's son.

23. Leopald (King of Belgium) looking at his nephew's virtues, educational attainments, cheerful countenance and other beauties of his person was so much pleased in his mind as to resolve that they should not be let alone but should be made to serve better and this could be effected only by making him the worthy consort of the young Victoria. Such a happy union would shine as best as the union of the most precious gem with the finest gold in the world.

24. This alliance was not liked by the father's side of the young Princess; her uncle the Duke of York having had the pleasure of bringing up the Royal Child up to her eighth year ascended Heavens while the young princess was in tears for his early departure.

25. The young Princess was too young to feel for the loss when she lost her grand-father and her own father but it was not so when she had to lose her elder paternal uncle. Her intimacy with him was great as she used to present him daily with a bunch of flowers and he used to take it and show her his highest appreciation and afford thereby great pleasure to her.

26. Adelaide (the Duchess of York) having lost her two daughters brought up the young Queen as if she was her own child. The Duchess had no hatred towards the child of her younger brother-in-law (such as is generally entertained by females towards the children of other members of the same family). Is it not just becoming that model womanhood should possess such virtues on earth?

27. Intelligence, education, wealth, mental powers, judgment, valour, fame, good children, pleasing speech, prosperity, beauty, friendship, delight, and such other rare special gifts, when possessed by some favoured people, are hated and envied by the unwise while they are admired by the wise, as a happy union of so many virtues in one place.

28. William (the ruling King) wanted to give the country to his brother's daughter. But as she

was then young he caused an Act of Parliament to be passed in her favour to the approbation of the wisemen of the land. In order to communicate this information to the young Princess, the elders placed a paper in her book from which she learnt that a new state of things was about to commence, which was something extraordinary & which roused in her, feelings of astonishment and fear at the same time.

29. A letter that I will succeed to the throne is found written in this paper. What may be the import of these news? Is it a pleasure to bear the weight of responsibility far out-weighting the pleasures of riches? Will I be able to administer justice knowing fully the laws of right and wrong? Can persons of my stamp gain the name that they govern and protect the people well? Such were the anxious thoughts that engaged the Princess' mind when she learnt the contents of the paper in her book. Her mother, took her to show the country of Wales and England and on their return while at sea to the East of the Isle of Wight winds became intense.

30. Waves became constant and high, the ship began to toss about, the storm was on the increase and the day appeared as if it were a night. The pilot foreseeing some danger, sprang to the Princess

and lifted her to a place of safety, with such an agility of action as he was considered no less than the God of wind himself. Immediately afterwards the top mast came crashing down on the very spot she had been standing.

31. The Pilot by name, Mr. Sanders, was the person who saved her life and when she learnt this fact she suddenly burst into tears and thanked him very much for the kindness. The party then returned home safely.

32. Happily the two lovely Princess of Saxe-Coburg arrived on a pleasure trip at Kensington Palace, with a view to see the wonders of the several places in the way.

33. Prince Albert saw his paternal aunt's daughter by no means inferior to himself in beauty, in youth, in virtue and in education and was very much pleased at his heart.

34. They spent happily four weeks there and returned to their country having been greatly honoured by the King of England. About the same time the birth-day of the young Queen came to be celebrated and it was celebrated on a very grand scale, being the last birth-day of her girlhood:—

P R A Y E R :

I pray for protection! I pray for protection! O God!

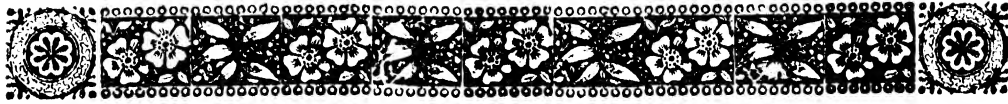
All Pleasure permanent! All courage sung by Angels and Saint!

That Essence of pure philosophy! Holder of all those auspicious

Names unmatched! That Lover of permanent truth!

That unequalled Almighty! That unchanging Divinity!

That all Light!

PART II.

COMMENCEMENT.

36. O God! Possessor of all good and of all virtues! Listen!

Queen Victoria having received the high Education required of ruler of kingdoms and having won the esteem of all the wisemen of the land, was quite at home in her palace.

37. Archbishop of Canterbury and Lord Canningham left the Royal palace of Windsor early in the morning to report the demise of William to the Queen Victoria. The first thing she did, as soon as she heard the sad news, was, to write a letter of condolence to the Queen Adelaide.

While yet she was by her mother's side, in tears for her uncle, the Prime-Minister, Lord Melbourne sought an interview with the Queen & represented to her that, at a meeting of the Privy Council to be convened at 11 A.M. that very day in the Council Hall, expecting her presence, it is necessary that she should be present to give her casting vote.

38. The young Queen in black robes of the finest make, generally worn in mourning, proceeded to the Council, was received with due honours by her uncles and assumed her seat showing proper respect and humility at the occasion. Her Majesty delivered the speech (prepared for her) in a fitting tone as one accustomed to deliver such public speeches to the delight of the learned.

DECLARATION.

39. The speech was as follows:—

“The affliction that has befallen me on the death of my paternal elder uncle the late King, has thrown on my head, the heavy responsibility of ruling over a vast country. It has been my lot that I should undertake this grand duty in these my tender years in so unexpected a manner. The great Lord with His full mercy shall grant welfare to the people & protect the country. I shall in will, word & deed, declare three times that I have respect for my country. I shall act up to the rules of justice. I shall respect the customs & manners of the country. I shall work for the welfare of the people.” Having read the above speech, she respectfully resumed her seat.

40. First of all the Lords, the Duke of Cumberland & the Earl of Sussex humbly bowed to the Queen & was respected in return by their brother's daughter.

41. Her Majesty thus assumed the government of the country without any the least sign of pride on the occasion. The change that has come upon the Kingdom had to be known to the people at large and so it was duly proclaimed with due ceremony with heralds & trumpeters thus.

42. "In succession to the King William IV, the elder paternal uncle, the young, virtuous Queen of 18 years of age, is made the Queen of the country.

43. On hearing the "Proclamation" people flocked from all sides, lived in the streets, & occupied the upstairs & tops of the houses facing towards the street to witness the procession while the young Queen drove to the council. She quickly passed through the street amidst loud shouts of joy resounding on all sides with expressions of "*Success to the Queen.*"

44. Then, bands played, and guns fired and acclamations filled the air & the ceremony was a grand success. The young Queen however did not

lift up her head to witness the same but after the ceremony was over, spoke to her mother with tears in her eyes in the following terms:—

45. "Mother! tell me the truth. Will your daughter acquire the capabilities to rule over a Kingdom? Will God, the common benefactor of all mankind, show His mercy? The people while witnessing the grand procession shouted "Queen" "Queen." What is its meaning? Madam Pray tell me."

46. Her mother replied, looking at her with a smile, as follows:—

"Oh! the best of the young girls! As you are young you felt frightened at heart. That is all what is there for me to tell you? You now stand, with the firmness of purpose appointed to reign over the country, amidst the praises of the many. This is the truth. The great Lord shall bless you."

47. The young Queen thus restored to courage, remembered very well, the Governor of all the universe, the Almighty God, the great Protector, devoutly bowed to Him and prayed to Him and solicited His help and protection and requested Him in her heart that she might be blessed with all the powers required for a sovereign to rule over a country.

48. Although she was the rightful heir to the Throne of Hanover as well, she made Duke of Cumberland, King of Hanover, as the people of that country did not like to have a female on the throne.

49. A limited sum was allotted her in the beginning for savings, for the salaries of her establishment for her household expenses and for her charities.

50. One minister brought for her signature an order inflicting capital punishment on a Military Officer. Her Majesty used her mercy and granted him his life and gained the praise of the people at large.

51. The young Queen used great discretion to accept every word of the Prime-Minister explained by him with due respect, and used to find out justice in the administration and used to afford only welfare to the people. The Prime-Minister Lord Melbourne, observed that even ten Kings were not equal to one Princess : (to serve under).

52. Her Majesty refused to sign an Act of Parliament put before her for signature by the Prime-Minister as it was not acceptable to her. The ministry was quite astonished at the same.

CORONATION.

53. After her 1st year's reign, in the above manner, the coronation ceremony came to pass. During the day, a salute of 21 guns was fired and the Royal Standard was hoisted when the Queen left the Buckingham Palace in the great State Carriage drawn by 8 (cream coloured) horses. Admission to Westminster Hall could be had only on payment of Rs. 200 per each person. The Archbishop of Canterbury placed the crown on her head, amidst the rejoicing on all sides of clapping of hands, of sounds of "Success" and "Success" and "God save the Queen."

54. Then one by one, the other Right Honorable Members of the Council, came up, bowed to Her Majesty and swore allegiance touching her hand and declared publicly that they would always acknowledge all faith and constant obedience to the throne and that God would help them so.

55. One important measure put before the House of Commons was not passed into Law as it was not carried by the majority. The Prime-Minister resigned his seat as his views were not in favour with the people and Mr. Peel was elected to the seat.

56. In the great Houses of Parliament there are two parties in influence the Conservative and the Liberal with opposite views. The first party hold that old order should be maintained while the second hold that change might be allowed to suit to the times.

The administration is in the hands of the majority of the House of Commons who elect the Ministers while the others become the Leaders of opposition. All strive for the progress of their country.

57. The Ladies of the Lords who succeed to the ministry form the Honorary Companions of Her Majesty at home.

58. Sir Robert Peel, on his accession to the Prime Ministry, sent a representation to Her Majesty that Her Companions should be changed.

59. The Queen resented at the message and the ministry as a whole went to Her and insisted on the change and She was also quite against the change. There was a great deal of misunderstanding between the two, all due to the omission of the word "Honorary" in the message, the change advocated being only among the honorary companions and not in the private servants of Her Majesty's household.

60. Her Majesty went to the length of bringing this matter to the notice of Lord Melbourne in a friendly letter that she was not out of her senses nor was she out of temper and that she was to be guided by a firm resolution. She wrote to him that the ministry were persistently at one in insisting on a change she thought, then, of servants and next of maid servants one after another. She took them to have been freely playing with her, taking her to be only a child and wanted to show them that she was the Queen of England in name as well as in deed.

61. The Ministers were after all bold enough to represent to Her Majesty the truth about the matter. She was also satisfied on the subject and was only expecting to avoid such unpleasant scenes by marrying a worthy equal in age and qualifications who can well advise her on matters political and social.

62. Just, then, Prince Albert sent in, a very pleasing epistle to the Most Gracious Majesty, full of affection and joy.

63. To bring about the marriage of this Royal couple, King Leopold and his friend were delighted at their hearts. Just at that time, Prince Albert

with his brother, came to England. Having been very much pleased with the beauty and good qualities of the Prince, Queen Victoria entertained the desire of marrying him. King Leopald and Stockmar (his friend) were very glad to learn these news. This must be announced in Parliament and ere it could be assembled, a council of elders was convened to hear Her Majesty's declaration and eighty male members were present on the occasion.

64. Her Majesty stood up in that Council, with due modesty and declared her views, though her hands shook a little, while the audience were gazing at her with astonishment. When it was over, she felt bashful and was going inside when the Prime-Minister prayed for the address to be published Her Majesty bowed with modesty in token of consent and then went home instantly.

65. To witness such a grand celebration, all the relations of the Royal families were assembled and as the auspicious hour approached, all the people were greatly rejoiced.

66. The happy couple entered the Church with lines of the Royal retinue on their sides with cheerful minds, amidst the resounding report of guns, while the bands and other musical instruments

were playing accompanied by the lofty voices of "Welcome and success."

67. Just at the moment, there occurred a doubt of etiquette in the minds of the Bishops assembled to officiate at the service. The bride was a great Queen while the bride-groom was only one of the common loyal subjects of the Crown. It is a rule at marriage, the bride shall promise the bride-groom that she will obey him in all respects. The doubt is whether it would be proper to a Queen who was Ruler of the Country to say so, to one of her subjects. It is, after some whispers among the clergy, that one old Bishop had the courage to address the Queen and asked Her Majesty if she would consent to omit the expression "I obey" in the solemn promises to be made on the occasion.

68. Her Majesty felt very much pained at the Bishop's words and told him that it was her express desire that not a single word should be omitted from the forms which were prescribed in their codes and that she would gladly serve her husband as she would serve her God. The Earl of Sussex, then, gladly, performed the giving-away ceremony of his brother's daughter at the occasion.

69. All the people present, sent their prayers.

to God that the Royal pair might be blessed with His Mercy and protection, with their hearty shouts of success to Their Majesties. Immediately afterwards Her Majesty solemnly pronounced all the vows duly administered at the marriage and then bowed to all the Royal relations present, along with Her beloved consort.

70. The populace that thronged the streets to witness the procession of the Royal pair at the occasion, covered a distance of 22 miles.

71. After a stay of but 10 days, the father prepared himself for return to his country when the son, Prince Consort, felt much pained for the separation. Her Majesty having observed this, made a touching mention of the fact in her diary and took care to see her husband served so well in every respect, as the eyelid would protect the eyes.

72. Prince Albert—the second son of Prince Coburg—under the constant attention of Queen Victoria—like *Neela Devi to Vishnu*, quite deserved the comparison—by his devotion to the welfare of the country and of the wealth thereof, which has secured him permanent fame in addition to his other virtues of liberality and devotion to duty.

73. Parliament granted him 3 lacs of pounds every year as personal allowance and Her Majesty granted him, the first rank of honour in the country. The people began to appreciate his attachment to their own country and to respect him all the more for the same. Even those who were against the marriage, changed their opinion and began to praise him. He soon won the approbation of the kings of the other countries, having learnt all the secrets of the policy of Government like a minister and having exhibited his courage in holding out independent views to secure justice to the people at large and having become the staunch supporter of Truth and Duty.

74. In the 4th month of the first pregnancy Her Majesty with Her beloved consort drove to see a flower garden with a procession.

75. In front of the carriage, two body guards were on horse-back and in the rear, two domestic servants were following. It was 6 P.M. when the carriage of Their Majesties approached a small hill. There, one person, attempted and fired a shot, aiming it at Her Majesty—and the Prince, foreseeing it, warded it off by throwing Her Majesty aside. The felon having again attempted at firing, was caught by the Police and his name was Edward Oxford.

76. They then went home with all expedition lest the news might alarm the Duchess of Kent and the Queen saw her first and then saved the life of the felon who was sentenced to imprisonment for 35 years.

77. He was sent to Australia—the Colony of exiles and answered, as to why he had recourse to such a vile act,—that it was simply to secure for him—a permanent name in the land.

78. During the continuance of Her Majesty's first pregnancy, Prince consort was made a Lord of the Privy Council an honour, not conferred on Her Majesty's Paternal Uncles—solely because he commanded such a confidence in the Parliament by his special virtues.

79. Queen Victoria was blessed with a daughter, after 9 months and 11 days after Her Royal wedding.

80. The first anniversary of her marriage was celebrated with her child three months old. The naming ceremony of the child was also celebrated on the same—a new departure in the Royal family.

81. The Queen once went to a forest with her consort and with all her retinue and His Majesty

while walking on a frozen lake with the shoes specially prepared for such sports, was sunk all on a sudden the waters giving way under him, when Her Majesty close-by lifted him up and saved his life.

82. Having averted that danger, Her Majesty returned home and was rearing her child giving her her own milk.

83. While there were twelve days to complete the 1st year of the *first child*, Her Majesty was blessed with *1st son*. By the time, the boy attained his 1st year and 5 months and 16 days, she was blessed with the *2nd daughter*. By the time, the 2nd daughter was old 1 year 3 months and 9 days, the *2nd son* was born. On the 21st day of the 9th month of the 2nd son, the Queen had her *3rd daughter*. She had *another daughter* 1 year, 9 months and 26 days after the 3rd daughter was born. Then followed the *3rd & 4th sons*, with intervals of 2 years 1 month and 10 days and 2 years 11th months and 6 days respectively. The last issue was also a daughter born while the 4th son was 4 years and 7 days old. Their names are respectively (1) Victoria Adelaide Mary Luise. (2) Albert Edward. (3) Alice (4) Alfred. (5) Helena. (6) Louise. (7) Arthur (8) Leopold & (9) Beatrice.

84. On the occasion of the birth of the first son, the parents and friends were very glad and the people at large, welcomed with joy and praise the future ruler of their country. The celebrations of his naming ceremony cost no less than 20 lakhs of pounds. The best of the rulers of the country all round rejoiced at the occasion.

85. When he was six months old, in the evening return from the Church and on the next day's drive to a garden, one wicked man fired shots again ; the first caught no fire and the second missed the aim. The offender was caught and stood sentenced to death. He fainted away on hearing the sentence. Her Majesty hearing this, granted him his life and he was sent to another island as an exile. His name was John Francis.

86. That very night, her Majesty together with her consort went to see a drama. The people praised her for her wisdom and Lord Leopald admired her for her courage.

87. The next day Her Majesty had another escape from a similar shot by another wicked man. She was saved by Providence as there was no fire in the shot.

88. The old Law ought to be modified and it

was only then, the people would be favorably disposed to the throne, she thought and communicated her wishes to the Ministers. They consented and the Parliament approved and the new Law was passed and promulgated through the length and breadth of the land in 4 days.

89. The new Law enjoined that whoever commits any offence against the throne, shall be sentenced to 7 years transportation, or 3 years imprisonment in the dark room with three strokes of the whip every day.

90. The nine children of Her Majesty shone like nine gems and were giving pleasure to all those who had the privilege of enjoying the sight. The Queen, the foremost of the new civilized world, was bringing them up with all affection.

91. The Royal parents gladly brought up the children, appointing proper attendants and nurses for them, helped them in speaking, and allowed them to be taken out in carriages to one garden after another and used to rejoice at their plays.

92. During pregnancy, and during the bringing up of the children, Queen Victoria did not

neglect her public functions. Her Majesty established a name for efficient government not gained by any of her predecessors.

93. The estate of Osborne in the Isle of Wight was purchased by the Queen and a suitable house was constructed therein in order to provide a retired place for the satisfactory training of the Queen's (nine) children. In front of the house there were nine beautiful little gardens one for each child, with separate flower gardens, and vegetable gardens. There was also a carpenter's shop as well as a kitchen, each was provided with a separate set of tools (with which they had to work).

94. They learnt carpentry. They built a fort while at play, with the bricks they themselves prepared, and used to play in their gardens freely.

95. They used to learn one art after another every day and used to cook the vegetables which they had grown in their gardens and would press their parents to taste their preparations now & then.

96. Balmoral a castle near the banks of a river with beautiful scenery and pure air in the high lands) of Scotland was purchased for the enjoyment of the Royal family.

97. While at Balmoral, the Royal Youths, used to make excursions in the Hills climbing up and down, jumping over small heights and fording smaller streams and gathering flowers & fruits with all the buoyancy of playful hearts.

98. Can any woman, on earth be equal to the Queen, Her Majesty, who used to relieve the poor of their wants while at Balmoral, by visiting their quarters paying them what they wanted, comforting the old, the sick, cheerfully listening to the songs of the young, and granting freedom for the cattle to graze in allotted areas and thus becoming the *mother of all human kind*.

99. The Queen would get up at day-break, and break-fast with her consort at (9) nine A. M. After some walk and after attending to personal affairs, she would eat fruit at 2 P. M. Till 5 P. M. she would attend to State affairs with her ministers. Afterwards, she would take a drive in company of her mother or of her consort. After reading from a Book or singing a song, Her Majesty, with all her Royal family and her retinue, would sit at supper at 8 P. M. She would spend her daily routine in the above manner happily while all the people were praising her.

100. Albert the Prince consort, used to hunt on the Hills with the hunting parties while the Queen also used to visit the smaller hills close by in pleasure trips.

101. While the Queen was making an excursion in a forest, on one occasion, an arrow fell near her, from the hands of one by name William Hamilton who was exiled for life.

102. In the very month in which Arthur was to be born, while she was returning from a visit to her paternal uncle, the Queen received a stroke on her face from one who was caught and exiled.

103. In the year 1851, the grand exhibition came off, in London Peoples' Park, where all the curiosities of the world were collected & exhibited.

104. This fact was duly notified to several countries, all the reigning princes of the world, with all their retinues attended the occasion and to accommodate the grand assemblage, the great "Crystal Palace" was erected, which shone admirably with the greatest beauty and lustre centered in every part thereof.

105. The Queen proceeded to see the exhibition accompanied by Her Prince Consort, by Her

son (the Prince of Wales) by Her eldest daughter, and by all the gratest Kings of the world as well as their friends and relations, amidst crowds of people who flocked on all sides to witness the grand scene.

106. In the Palace, twenty thousand people, in the garden, seven lakhs of people and in all places included, 62 lakhs of people witnessed the Exhibition which lasted for a period of 5 months and 15 days.

107. This was at the instance of Prince Albert. There were two objects in view for the same, one was to promote commerce between country and country and the other was to strengthen the happy relations of one nation with the other, which would best be secured by the friendly meetings of the several princes on such occasions.

108. In A. D. 1852, a lawyer bequeathed by means of writing, 25 lakhs of sovereigns to the Queen.

109. Her children learnt all sciences, all Laws, all moral codes and received all religious instructions, from the several teachers employed under the supervision of their parents.

110. Her Prince Consort used to read every book before it was allowed to be read by the children

and took great delight in educating them in Moral Code.

111. The first daughter aged 18 was given in marriage to William Frederic who became the Emperor of Germany after his father. This couple had eight children, the first of whom is the Emperor now and he is now known as William II. The country is the famous Germany. In the 42nd year itself, Queen Victoria became the grand-mother through her daughter. This family had not the least pride, though possessed of many children and great riches.

112. The first son was educated in Edinburgh, Oxford and Cambridge. He married Princess Alexandra the daughter of the King of Denmark. They were blessed with 2 sons Albert Victor and George Frederic and three daughters. Queen Victoria had son's sons by her 45th year. The Prince of Wales visited India afterwards and was received with demonstrations of loyalty from all classes. The Prince bought the Sandringham to improve the breed of cattle and sheep and had also taken a leading part in Exhibition intended to promote the prosperity of the country. He proposed the Imperial Institute in London.

113. The Merchant Classes of London have derived much benefit from the Exhibitions and the Imperial Institute where all the specimens of the several products and manufactures of the Empire were exhibited and have become the richest merchants in the whole Empire.

114. The Prince of Wales sent his two sons with a tutor on board of a man-of-war to see the several countries of the world. The first of whom subsequently became Commander of Cavalry. It was the same Duke of Clarence who had paid a visit to India as well.

115. The second son of the Prince of Wales became a naval officer in command of a ship of war. He became Duke of York and also father of a son.

116. Queen Victoria was glad to rule all over the country while her eldest son was ruling over Wales as the Prince thereof.

117. The Princess Alien—Queen's second daughter, though remarked upon as a "Vain little person" in her childhood (by the Queen), "Developed herself into a wise and far-seeing women, living only for others and beloved and respected by the highest as well as the lowest" She was married to Prince Louis of Hesse. She became the mother of

five children. She watched over her father (during his last illness). During the war between France and Germany, she provided nurses for the wounded and dying soldiers (in the city in which she lived) and attended hospitals herself to see that all were duly cared for, without the least desire that her name should be known by the patients.

118. Alfred the second son married Mary the daughter of the Czar of Russia and became the Commander of the naval forces. He received a shot on his side from an enemy and he was saved by skilful surgeons who extricated the shot. He had four sons and a daughter.

119. Helena married Christian, ruler of Augustenberg. Her children were brought up under her own care.

120. Louise married Prince Lorne and had no children. Arthur, the third son, Duke of Connaught, married Princess Louise, daughter of the Emperor of Prussia. He had a son and two daughters. It was he who came to India and became the Commander-in-chief of Bombay.

Leopald the fourth son who resembled his father, married Helena and had a daughter and a son. He became the Duke of Albany.

121. The last daughter, Beatrice, remained with her mother, for 28 years and then was married to Henry, Prince of Battenberg.

122. It was he who commanded the forces in Africa. He had three sons and a daughter.

Thirty-eight in number were the grand-daughters and grand-sons of Her Majesty.

123. The twenty-first anniversary of the Royal wedding was celebrated with great pomp, while Her Majesty, Her Consort, Her nine children, were all doing well.

124. Many accidents were averted by the Grace of God to Her Majesty. I do not like to detail the calamities that befell Her Majesty. It will delight us now and will please every hearer to recount the several good news of Her Majesty's extensive rule.

125. O God! Thou art, the Supremest of the Supreme, the Purifier of all Worlds, the Great Lord, the Invisible, the Almighty, the Never-Changing, the Grand Cause of all moveable and immoveable creation, the Protector of all the living, the Ever-shining and the Non-affected.

PART III.

126. Oh God! Lord of all devotees, Protector of the world, Omni-scient, the Approachable through the grand teachings of the Vedas, the Governor of the three Sariras (physical, astral and causal) and the All-pervading, pray listen:—

127. In this history of Her Majesty, I shall first relate some leading features of the Government and then proceed to narrate, to some extent, the progress of the Country under her rule.

128. In A. D. 1848, there was a great commotion, the people having resolved to rule the country destroying monarchies on the continent.

129. Then, owing to the several atrocities committed in France, the Emperor, with his Empress, escaped from the country under the assumed name of Smith and entered England and took shelter under British Government.

130. Her Majesty wrote a letter to Leopald, her uncle, in a touching tone, before she came to know of these atrocities.

131. Louis Phillip, Emperor of France, deprived of his Empire, took refuge under the Queen of England who received him with kindness and with due honors.

132. The Rulers were dethroned in Austria, Prussia, Spain and other countries. This calamity did not occur in Belgium, the ruler being Prince Leopald.

133. The friendly replies Her Majesty had to write to all the foreign powers at that crisis alone amounted to 20,000, besides the several letters written by her husband and by her Secretary.

134. The Czar of Russia, once before, came to England and represented, in sincere terms, that the Turkish Sultan was persecuting the Christians under his control. He returned home with due honors from Her Majesty. Then came Lord Aberdeen as Prime Minister. It was at this very period, the Czar (Nicholas) of Russia invaded Turkey and under the pretext of such an invasion, wanted to catch hold of Constantinople and gain supremacy over the Black Sea and the Mediterranean Sea, with the ultimate object of entering India.

135. The wise Queen declared war. The

French joined. The great war against Russia raged fiercely and the Russians were defeated.

136. The Czar of Russia, too, died in a battle in the same war.

137. The Russians were defeated in the battle of Sebastapool. They entered into a treaty and left the Turkey. The heroes that were hurt in the battle, were nursed and saved by a heroine (Patriot).

138. The heroine that served and saved the soldiers in the war was the renowned Florence Nightingale, whom the soldiers thanked and the countrymen welcomed, on her return. She declined all show and public demonstrations but entered her city without any pride. The soldiers subscribed 5 lakhs of sovereigns and made an endowment thereof, to an hospital in her name. The Queen made a present of a diamond necklace to her in token of Her Majesty's recognition of her services to the army.

139. In A.D. 1857, the soldiers suffered by the sepoys in the Bengal Mutiny. The rebels were crushed by the Reserve Force from England.

140. Nana Sahib the leader of that Mutiny,

fled away and never re-appeared. Her Majesty the noble Queen with her usual kindness reconciled the Army and the subjects and gained their approbation.

141. To Lord Canning, she wrote a letter enforcing her views. She addressed another letter to her Prime Minister to whom she returned the draft duly corrected announcing her direct assumption of India from the East India Company, (which was sent by Lord Derby) and she gave all the necessary instructions to the Lord in writing. She did all this while she was about to start on a journey to see her eldest daughter. This direct assumption of Government was intended to remove the ill feelings among the India Army caused by their supposed interferences with their religion.

142. The fact of assumption of India by the Queen under Her direct Government, was proclaimed by Her Vice-Roy, throughout the length and the breadth of the land of all India.

143. Then, Her Majesty issued the Great Proclamation enjoining Religious equality and all other privileges to Her loyal subjects and gained great fame having secured the good will and loyalty from every nation of the land.

“The Title of Empress of India”.

144. Her Majesty assumed the Title of the Empress of India in the year 1877 and the fact was announced, in the grand assemblage of Delhi by Lord Lytton.

JUBILEE.

145. In 1887, the Jubilee celebrations were made in every town as fifty years were completed for Her Majesty's rule.

146. Her Majesty having specially instructed the Lady Duffrin to help Indian females in all possible ways, the latter started Medical Halls for Females in India.

“DIAMOND JUBILEE”.

146. In 1897, the Victoria Rule reached “sixty years”. Her good Government was praised by Lord Elgin in the Council Hall at Simla. [Celebrations were made in every town as before.]

147. The Empress of India gained immense fame, while all her subjects enjoyed perfect peace without any war in the country and without the least fear of foreign invasion, although there were some wars now and then in distant parts.

“Progress of the Country”.

148. Improvement has been noticeable under Population, Health, Extent of Country under occupation, Products, Merchandise, Army, General welfare and the wealth of the Country.

149. The fire that was to be engendered only by friction in the hills can now be created by electricity. The news that could be gathered by spies, can be spread by telegraphic wires. The distant countries that could only be reached after long journeys, can now be seen easily on Rail journeys. The great volumes of waters that used to discharge themselves into the Sea, are, by Anicuts, diverted into Channels for irrigation purposes. Bridges have been constructed. Steamers have been multiplied. The several uses of all these, cannot be even briefly narrated by one who has thousand tongues to speak.

150. The public roads have been widened and made even. Letters have increased; machines have been used to weave all sorts of cloths. Pure water has been made to flow through iron pipes. Robbers have disappeared. The country enjoyed progress in every direction under Her Majesty's benign rule.

151. Her Majesty repaid all the debts with interest that were standing from the time of her father. She set apart the income due to the Prince of Wales from the date of his birth and gave it to him, on his attaining majority with the additions that accrued therefrom. She managed to make peace, when Emperors were about to undertake great wars. She won the praise by her Virtues during her long and prosperous reign. Saunders, the pilot, who saved the Queen in her childhood, was sent for and given suitable employment. She thus secured greater fame than what was gained by her grand-father.

152. Departments of Administration have been multiplied. Dacoities have been suppressed. Bribes disappeared. Legislative Councils were established. Infanticide, homicide, and other human sacrifices were put an end to. Natives have been admitted to posts of trust under Government. Thieves that were experts in stealing by throwing ropes over necks, have been expelled. Education spread far and wide in the country. Ignorance and poverty have become scarce. Her Majesty, in her highest power, as Queen of all British dominions and Empress of India, in the enjoyment of all the

best virtues and in the ripe age of eighty two, had been welcomed by the Queen of Fame (from the other world).

153. Alas! We had to loose, on the evening of the 2nd day of Magham of the year Sarvari, the gem of the Empress of India, who treated all her subjects as her own children and who had not the least pride though in the enjoyment of full powers, ample wealth and permanent fame.

The Coronation of Edward VII, King Emperor of India.

154. After the demise of the late Queen-Empress, who had done so much for our country, her eldest son, HIS MAJESTY, ALBERT EDWARD, ascended the throne, as EDWARD VII, KING AND EMPEROR OF INDIA. The celebrations in connection with the Coronation are now being made (throughout India). Processions are held in honor of the coronation, by the subject-population of His Majesty.

Oh God, Thou art the Protector of the Emperor; of the circle of subject-princes, of the whole world and of the whole Universe; Nothing transpires in the world without Thy notice; Thou art the

Almighty. Thou art the Lord of all the Worlds. Oh Merciful, Father of all the dutiful, Supreme Lord. The Highest of the High, pray, protect us, who are Thy children.

155. Oh God! Thou art, by nature, the Protector of all the Universe, the Promoter of all duties, the Seat of all virtues, the Establisher of all latent powers, the Knowable through Vedas, the Upholder of Truth, the Controller of the *Three Gunas* and the All-powerful Glory. (Praise be Thine for the successful conclusion of this happy history).

THE END.

త ప్పొ ప్పల ప ట్ట క .

పద్యము.	బంతి.	ఉన్నది.	ఉండవలసినది.
1	1	దాల్చివెల్లు	దాల్చివెల్లు
4	11	వెలిసి	వెలసి
6	2	లేదు,	లేడు ;
7	4	ద్విభువై	ద్విభులై
8	2	చతుర్ది	చతుర్థి
16	1	బుధు	బుధు
„	4	దాల్చి	దాల్చి
17	10	మమ	మమ్ము
19	8	తోట	తోడులు
„	10	వీధు	వీధు
21	3	ఖన	ఖన
28	4	లేఖ	లేఖ
30	2	వెం	పిం
31	4	నింపు	నింపు
35	1	మ.	మా.
37	1	వస్త	వస్త
„	6	యంపె	యంపె
„	11	గోరి	గోరి
41	1	ధీక్ష	ధీక్ష
44	3	పూ	పూ
46	2	ది	ది
60	5	చారికలను	వారజనము
60	9	నన్నుప	నన్నుబ
„	11	రాజినన	రాజినన
61	4	దొలగిం	దొలగిం

పద్యము.	బంధి.	ఉన్నది.	ఉండవలసినది.
64	1	ల్వడక	ల్వడక
”	3	బత్రిక	పత్రిక
67	1	భర్మ	భర్మ
”	3	వరుడు	వరుడు
”	6	లోబడునంచు	లోబడునంచు
79	4	కృపం	గృపం
84	2	సెలగం	సెలగం
86	3	నిధి	నిధి
89	1	జలిపిన	జలిపిన
92	2	వేదన	లేదన
”	4	గడుజెంపు	గడుజెంపు
”	”	శుద్ధ	శుద్ధ
93	7	క్కక్కరి	క్కక్కరి
96	4	రాంటుక్కుంటు	రాంటుక్కుంటు
98	1	కర్ణ	కర్ణ
99	3	దీర్చి	దీర్చి
”	4	పండు	బండు
103	2	నొకడు	నొకడు
106	3	షష్టి	షష్టి
”	4	తిథుల్	తిథుల్
108	1	యే	యే
”	2	యేట	యేట
116	2	ప్రథితా	ప్రథితా
”	3	శిథి	శిథి
117	2	గాని	గాని
”	7	వేర్ప	వేర్ప
”	10	బెట్ట	బెట్టి

పద్యము.	బంధి.	ఉన్నది.	ఉండవలసినది.
122	4	మనమల	మనుమల
127	4	వృద్ధి	వృద్ధి
134	4	మీఱ	మీఱ
”	12	లరి	ల
135	3	దాకు	దాకు
139	1	నె. బ	నె. బ
142	2	జిష్టుం	జిష్టుం
146	1	ధీమణి	ధీమణి
147	4	పడర	పడర
148	4	ధనము	ధనము
”	7	వారధి	వారధి
150	1	పథంబు	పథంబు
151	1	నాటి	నాటి
”	12	దాగ	దాగ
152	7	వృద్ధ	వృద్ధ
”	8	లసదులైతి	లసదులైతి
155	2	వరిష్టా	వరిష్టా

138వ పద్యములో గొఱవడినపాదములు

నుత్పవ మొనరించు • తొప్పకయామెని

ర్లర్లయైవచ్చెస్వ • గామమునకు

వీరభటులునామె • వేరలక్షలనైతు

వైద్యశాలకొసంగి • వాసెగనిరి.

E R R A T A .

—o—				Verse.	Line.	For	Read.
Verse.	Line.	For	Read.	37	6	Adilaide	Adelaide
1	1	Vishtau	Vishnu	,,	12	is	was
2	4	Diety	Deity	39	3	throne	throne,
3	2	horses and	horses,	,,	9	shall	shall,
7 & 8	10	quadrant	last quadrant	40	1	of Empress	of the Empress
11	4	small-pox,	small-pox	43	2	lived	lined
13	3	Leopald	Leopold	,,	2	streets, &	streets,
14	2	cheerfully,	cheerfully and	44	4	but	but,
,,	9	contributing,	contributing	45	6	Pray	Pray,
16	2	wisdom	wisdom,	46	5	all	all ;
,,	6	letters	letters)	47	1	Queen	Queen,
,,	9	Governess	Governess,	49	3	establishment	establishment
18	3	Baroness Lehezen	Baroness Lehezen,	51	3	respect, and	respect,
22	1	mother	mother,	53	6	Admi-ssion	Admis-sion
23	1	Leopald	Leopold	,,	8	Rs. 200	£. 200
,,	3	Belgium)	Belgium),	61	6	can	could
,,	3	person	person,	63	8	these	this
24	2	uncle	uncle,	66	5	plain	plain,
,,	3	York	York,	73	3	him,	him
,,	4	year	year,	91	3	speeking,	speeking
28	5	wisemen	wise men	92	1	pragnency,	pregnancy
,,	9	roused	roused,	96	1	Balmoral,	Balmoral
30	4	pilot	pilot,	,,	3	lands) of Scotland	lands of Scotland
,,	8	top mast	top-mast	98	6	young,	young
32	1	Princess	Princes	108	2	of	of a
36	3	Victoria	Victoria,	117	1	Alien	Alice
37	1	Archbishop	The Archbishop	,,	4	women	woman
,,	2	Lindsor	Windsor	,,	6	lowest "	lowest."
				126	5	pray	pray,
				130	1	Leopald	Leopold
				132	4	Do.	Do.
				137	3	left the	left
				140	1	Nana Sahib	Nana Sahib,
				141	4	corrected	corrected,

END OF
TITLE